

Agamemnon

Episode

[1] [Φύλαξ]: Θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων
[2] φρουρᾶς ἐτείας μῆκος, ἷν κοιμώμενος
[3] στέγαις Ἀτρειδῶν ἄγκαθεν, κυνὸς δίκην,
[4] ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὁμήγυριν,
[5] καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς
[6] λαμπροὺς δυνάστας, ἐμπρέποντας αἰθέρι
[7] ἀστέρας, ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν.
[8] καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τό σύμβολον,
[9] αὐγὴν πυρὸς φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιν
[10] ἀλώσιμόν τε βάξιν· ὥδε γὰρ κρατεῖ
γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
[12] εὗτ' ἀν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω
[13] εύνην ὄνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην
[14] ἐμήν· φόβος γὰρ ἀνθ' ὑπουρού παραστατεῖ,
[15] τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὑπωρ.
[16] ὅταν δ' ἀείδειν ἡ μινύρεσθαι δοκῶ,
[17] ὑπουρού τόδ' ἀντίμολπον ἐντέμνων ἄκος,
[18] κλαίω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
οὐχ ὡς τὰ πρόσθ' ἄριστα διαπονουμένου.
[19] νῦν δ' εύτυχὴς γένοιτ' ἀπαλλαγὴ πόνων
εύαγγέλου φανέντος ὄρφναίου πυρός.
[21] ὦ χαῖρε λαμπτὴρ νυκτός, ἡμερήσιον
φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
πολλῶν ἐν Ἀργεί, τῆσδε συμφορᾶς χάριν.
[25] ιοὺ ιού.
[26] Ἀγαμέμνονος γυναικὶ σημαίνω τορῶς
εύνης ἐπαντείλασαν ὡς τάχος δόμοις
όλολυγμὸν εὐφημοῦντα τῆσδε λαμπάδι
ἐπορθιάζειν, εἴπερ Ἰλίου πόλις
έάλωκεν, ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει.
[31] αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι.
[32] τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι
τρὶς ξε βαλούσης τῆσδέ μοι φρυκτωρίας.
[34] γένοιτο δ' οὖν μολόντος εύφιλῇ χέρα
ἄνακτος οἴκων τῆσδε βαστάσαι χερί.
[36] τὰ δ' ἄλλα σιγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας
βέβηκεν· οἴκος δ' αὐτός, εἰ φθογγὴν λάβοι,
σαφέστατ' ἀν λέξειεν· ὡς ἐκών ἐγὼ
μαθοῦσιν αὐδῶ κού μαθοῦσι λήθομαι.

Anapäste

[40] [Χορός]: δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου
μέγας ἀντίδικος,
[42] Μενέλαος ἄναξ ἥδ' Ἀγαμέμνων,
[43] διθρόνου Διόθεν καὶ δισκήπτρου
τιμῆς ὄχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδᾶν

[45] στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην,
[46] τῆσδ' ἀπὸ χώρας
[47] ἥραν, στρατιῶτιν ἄρωγὰν,
[48] μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἀρη
[49] τρόπον αἰγυπιῶν, οἵτ' ἐκπατίοις
[50] ἄλγεσι παίδων ὕπατοι λεχέων
[51] στροφοδινοῦνται
[52] πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἔρεσσόμενοι,
[53] δεμνιστήρη
[54] πόνον ὄρταλίχων ὀλέσαντες·
[55] ὕπατος δ' ἀίων ἡ τις Ἀπόλλων
[56] ἡ Πὰν ἡ Ζεὺς οἰωνόθροον
[57] γόνου ὁξυβόαν τῶνδε μετοίκων
[58] ὑστερόποινον
[59] πέμπει παραβᾶσιν Ἐρινύν.
[60] οὕτω δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων
[61] ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ξένιος
[62] Ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
[63] πολλὰ παλαίσματα καὶ γυιοβαρῇ
[64] γόνατος κονίαισιν ἐρειδομένου
[65] διακναιομένης τ' ἐν προτελείοις
[66] κάμακος θήσων Δαναοῖσι
[67] Τρωσί θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπη νῦν
[68] ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
[69] οὕθ' ὑποκαίων οὕθ' ὑπολείβων
[70] οὕτε δακρύων ἀπύρων ιερῶν
[71] ὄργας ἀτενεῖς παραθέλξει.
[72] ήμεῖς δ' ἀτίται σαρκὶ παλαιὰ
[73] τῆς τότ' ἄρωγῆς ὑπολειφθέντες
[74] μίμνομεν ίσχὺν
[75] ίσόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις.
[76] ὃ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
[77] ἐντὸς ἀνάσσων
[78] ίσόπρεσβυς, Ἀρης δ' οὐκ ἔνι χώρᾳ,
[79] τό θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἥδη
[80] κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὄδοὺς
[81] στείχει, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
[82] ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαίνει.
[83] σὺ δέ, Τυνδάρεω
[84] θύγατερ, βασίλεια Κλυταιμήστρα,
[85] τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη,
[86] τίνος ἀγγελίας
[87] πειθοῖ περίπεμπτα θυοσκεῖς;
[88] πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
[89] ὑπάτων, χθονίων,
[90] τῶν τ' οὔρανίων τῶν τ' ἀγοραίων,
[91] βωμοὶ δώροισι φλέγονται·
[92] ἄλλῃ δ' ἄλλοθεν οὔρανομήκης
[93] λαμπάς ἀνίσχει,
[94] φαρμασσομένη χρίματος ἀγνοῦ
[95] μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις,
[96] πελάνῳ μυχόθεν βασιλείω.

[97] τούτων λέξασ' ὅ τι καὶ δυνατὸν
[98] καὶ θέμις αἰνεῖν,
[99] παιῶν τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
[100] ἦ νῦν τοτὲ μὲν κακόφρων τελέθει,
[101] τοτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀγανὴ φαίνουσ'

[102] ἔλπις ἀμύνει φροντίδ' ἄπληστον
[103] τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης.

Chor

Strophe 1

[104] [Χορός]: κύριός είμι θροεῖν ὅδιον κράτος αἴσιον ἀνδρῶν
[105] ἐκτελέων· ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνεύει
[106] πειθὼ μολπᾶν
[107] ἀλκὰν σύμφυτος αἰών·
[108] ὅπως Ἀχαιῶν
[109] δίθρονον κράτος, Ἐλλάδος ἡβας
[110] ξύμφρονα ταγάν,
[111] πέμπει σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
[112] θούριος ὅρνις Τευκρίδ' ἐπ' αἴαν,
[113] οἰωνῶν βασιλεὺς βασιλεῦσι νεῶν
[115] δὲ κελαινός, δὲ τ' ἔξόπιν ἀργᾶς,
[116] φανέντες ἵκταρ
[117] μελάθρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου
[118] παμπρέπτοις ἐν ἔδραισιν,
[119] βοσκόμενοι λαγίναν, ἐρικύμονα φέρματι γένναν,
[120] βλαβέντα λοισθίων δρόμων.
[121] αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εῦ νικάτω.

Antistrophe 1

[122] [Χορός]: κεδνὸς δὲ στρατόμαντις ἴδων δύο λήμασι δισσοὺς
[123] Ἀτρεΐδας μαχίμους ἐδάη λαγοδαίτας
[124] πομπούς τ' ἀρχάς·
[125] οὕτω δὲ εἶπε τεράζων·
[126] χρόνῳ μὲν ἀγρεῖ
[127] Πριάμου πόλιν ἄδε κέλευθος,
[128] πάντα δὲ πύργων
[129] κτήνη πρόσθε τὰ δημιοπληθῇ
[130] Μοῖρ' ἀλαπάξει πρὸς τὸ βίαιον·
[131] οἵον μῆ τις ἄγα θεόθεν κνεφά|σῃ
[132] προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας
[133] στρατωθέν. οἴκτω γὰρ ἐπί|φθονος
[135] Ἀρτεμίς ἀγνὰ
[136] πτανοῖσιν κυσὶ πατρὸς
[137] αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν
[138] στυγεῖ δὲ δεῖπνον αἰετῶν.
[139] αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εῦ νικάτω.

Epode

[140] [Χορός]: τόσον περ εύφρων, καλά,
[141] δρόσοισι λεπτοῖς μαλερῶν λεόντων
[142] πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
[143] θηρῶν ὄβρικάλοισι τερπνά,
[144] τούτων αἶνει ξύμβολα κρᾶναι,
[145] δεξὶα μέν, κατάμομφα δὲ φάσματα στρουθῶν.
[146] ίήιον δὲ καλέω Παιᾶνα,
[147] μή τινας ἀντιπυόους Δαναΐοῖς
[148] χρονίας ἔχενηδας ἀπλοίας
[149] τεύξῃ,
[150] σπευδομένα θυσίαν ἐτέραν ἄνομόν τιν', ἄδαιτον
[151] νεικέων τέκτονα σύμφυτον,
[152] οὐ δεισήνορα. μίμνει γὰρ φοβερὰ παλίνορτος
[153] οἰκονόμος δολία μνάμων μῆνις τεκνόποινος.
[154] τοιάδε Κάλχας ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγξεν
[155] μόρσιμ' ἀπ' ὄρνιθων ὀδίων οἴκοις βασιλείοις.
[156] τοῖς δ' ὁμόφωνον
[157] αἴλινον αἴλινον εἰπέ, τὸ δ' εῦ νικάτω.

Strophe 2

[160] [Χορός]: Ζεύς, ὅστις ποτ' ἐστίν, εἰ τόδ' αὐτῷ
[161] φίλον κεκλημένῳ,
[162] τοῦτό νιν προσεννέπω.
[163] οὐκ ἔχω προσεικάσαι
[164] πάντ' ἐπισταθμώμενος
[165] πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος
[166] χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως.

Antistrophe 2

[167] [Χορός]: οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας,
[168] παμμάχω θράσει βρύων,
[169] οὐδὲ λέξεται πρὶν ὥν·
[170] δος δ' ἔπειτ' ἔψυ, τριακτῆρος
[171] οίχεται τυχών.
[172] Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων
[173] τεύξεται φρενῶν τὸ πᾶν.

Strophe 3

[176] [Χορός]: τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὁδῷ σαντα,
[177] τὸν πάθει μάθος
[178] θέντα κυρίως ἔχειν.
[179] στάζει δ' ἐν θ' ὑπνῷ πρὸ καρδίας
[180] μνησιπήμων πόνος· καὶ παρ' ἄκοντας
[181] ἥλθε σωφρονεῖν.
[182] δαιμόνων δέ που χάρις βίαιος
[183] σέλμα σεμνὸν ἡμένων.

Antistrophe 3

- [184] [Χορός]: **καὶ τόθ' ἡγεμὸν ὁ πρέσβυς**
[185]   **νεῶν Ἀχαιικῶν,**
[186]   **μάντιν οὔτινα ψέγων,**
[187]   **έμπαίοις τύχαισι συμπνέων,**
[188]   **εὗτ' ἀπλοίᾳ κεναγγεῖ βαρύ||νοντ**
[189]   '   **Ἀχαιικὸς λεώς,**
achaiischles
Achaean
[190]   **Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρόχ||θοις**
[191]   **ἐν Αὐλίδος τόποις.**

Strophe 4

- [192] [Χορός]: **πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι**
[193]   **κακόσχολοι νήστιδες δύσορμοι,**
[194]   **βροτῶν ἄλαι, ναῶν τε καὶ**
[195]   **πεισμάτων ἀφειδεῖς,**
[196]   **παλιμμήκη χρόνου τιθεῖσαι**
[197]   **τρίβω κατέξαινον ἄν||θος**
[198]   **Ἄργείων· ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ**
[199]   **χείματος ἄλλο μῆχαρ**
[200]   **βριθύτερον πρόμοισιν**
[201]   **μάντις ἔκλαγξεν προφέρων**
[202]   **Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκ||τροις**
[203]   **ἐπικρούσαντας Ἄτρεε||δας**
[204]   **δάκρυ μὴ κατασχεῖν.**

Antistrophe 4

- [205] [Χορός]: **ἄναξ δ' ὁ πρέσβυς τότ' εἶπε φωνῶν·**
[206]   **βαρεῖα μὲν κὴρ τὸ μὴ πιθέσθαι,**
[207]   **βαρεῖα δ', εἰ τέκνου δαί||ξω,**
[208]   **δόμων ἄγαλμα,**
[209]   **μιαίνων παρθενοσφάγοισιν**
[210]   **ῥείθροις πατρώους χέρας**
[211]   **πέλας βωμοῦ· τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν,**
[212]   **πῶς λιπόναυς γένωμαι**
[213]   **ξυμμαχίας ἀμαρτών;**
[214]   **παυσανέμου γὰρ θυσίας**
[215]   **παρθενίου θ' αἴματος ὄρ||γῳ**
[216]   **περιόργως ἐπιθυ||μεῖν**
[217]   **θέμις. εῦ γὰρ εἴη.**

Strophe 5

- [218] [Χορός]: **ἐπεὶ δ' ἀνάγκας ἔδυ λέπαδνον**
[219]   **φρενὸς πνέων δυσσεβῆ τροπαίαν**
[220]   **ἄναγνον ἀνίερον, τόθεν**
[221]   **τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνω.**
[222]   **βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις**
[223]   **τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων. ἔτλα δ' οὖν**
[225]   **θυτὴρ γενέσθαι θυγατρός,**

[226] γυναικοίνων πολέμων ἀρωγὸν
[227] καὶ προτέλεια ναῶν.

Antistrophe 5

[228] [Χορός]: λιτὰς δὲ καὶ κληδόνας πατρώους
[229] παρ' οὐδὲν αἰώ τε παρθένειον
[230] ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς.
[231] φράσεν δ' ἀόζοις πατήρ μετ' εύχαν
[232] δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ
[233] πέπλοισι περιπετῇ παντὶ θυμῷ προνωπῆ
[235] λαβεῖν ἀέρδην, στόματός
[236] τε καλλιπρώρου φυλακῇ κατασχεῖν
[237] φθόγγον ἀραιὸν οἴκοις,

Strophe 6

[238] [Χορός]: βίᾳ χαλινῶν τ' ἀναύδω μένει.
[239] κρόκου βαφὰς δ' ἐς πέδον χέουσα
[240] ἔβαλλ' ἔκαστον θυτήρ|[ων
[241] ἀπ' ὅμματος βέλει
[242] φιλοίκτω, πρέπουσά θ' ὡς ἐν γραφαῖς, προσεννέπειν
[243] θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
[244] πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὔτραπέζους
[245] ἔμελψεν, ἀγνᾶς δ' ἀταύρωτος αὐδᾶς πατρὸς
[246] φίλου τριτόσπονδον εὕ||ποτμον
[247] παιῶνα φίλως ἔτιμα—

Antistrophe 6

[248] [Χορός]: τὰ δ' ἔνθεν οὗτ' εῖδον οὗτ' ἐννέπω·
[249] τέχναι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
[250] Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσ|[ιν
[251] μαθεῖν ἐπιρρέπει·
[252] τὸ μέλλον δ', ἐπεὶ γένοιτ', ἀν κλύοις· πρὸ χαιρέτω·
[253] ἵσου δὲ τῷ προστένειν.
[254] τορὸν γὰρ ἥξει σύνορθρον αύγαῖς.
[255] πέλοιτο δ' οὖν τάπι τούτοισιν εῦ πρᾶξις, ὡς
[256] θέλει τόδ' ἄγχιστον Ά||πίας
[257] γαίας μονόφρουρον ἔρκος.

Episode

[258] [Χορός]: ἡκα σεβίζων σόν, Κλυταιμήστρα, κράτος·
[259] δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγοῦ τίειν
[260] γυναικ' ἐρημωθέντος ἄρσενος θρόνου.
[261] σὺ δ' εἴ τι κεδνὸν εἴτε μὴ πεπυσμένη
[262] εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν θυηπολεῖς,
[263] κλύοιμ' ἀν εὔφρων· οὐδὲ σιγώσῃ φθόνος.
[264] [Κλυταιμήστρα]: εὐάγγελος μέν, ὕσπερ ἡ παροιμία,
[265] ἔως γένοιτο μητρὸς εὔφρόνης πάρα.
[266] πεύσῃ δὲ χάρμα μεῖζον ἐλπίδος κλύειν·
[267] Πριάμου γὰρ ἡρήκασιν Άργεῖοι πόλιν.

- [268] [Χορός]: πῶς φῆς; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας.
- [269] [Κλυταιμήστρα]: Τροίαν Ἀχαιῶν οὔσαν· ἡ τορῶς λέγω;
- [270] [Χορός]: χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη.
- [271] [Κλυταιμήστρα]: εῦ γὰρ φρονοῦντος ὅμμα σοῦ κατηγορεῖ.
- [272] [Χορός]: τί γὰρ τὸ πιστόν; ἔστι τῶνδε σοι τέκμαρ;
- [273] [Κλυταιμήστρα]: ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολώσαντος θεοῦ.
- [274] [Χορός]: πότερα δ' ὄνειρων φάσματ' εύπιθη σέβεις;
- [275] [Κλυταιμήστρα]: οὐ δόξαν ἀν λάβοιμι βριζούσης φρενός.
- [276] [Χορός]: ἀλλ' ἡ σ' ἐπίσανέν τις ἀπτερος φάτις;
- [277] [Κλυταιμήστρα]: παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμήσω φρένας.
- [278] [Χορός]: ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρθηται πόλις;
- [279] [Κλυταιμήστρα]: τῆς νῦν τεκούσης φῶς τόδ' εὐφρόνης λέγω.
- [280] [Χορός]: καὶ τίς τόδ' ἔξικοιτ' ἀν ἀγγέλων τάχος;
- [281] [Κλυταιμήστρα]: Ἡφαιστος Ἰδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.
- [282] φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς
- [283] ἐπεμπεν· Ἰδη μὲν πρὸς Ἐρμαῖον λέπας
- [284] Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
- [285] Αθῶν αἴπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο,
- [286] ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίσαι,
- [287] ίσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος πρὸς ἡδονὴν
- [288] πεύκη τὸ χρυσοφεγγές, ὡς τις ἥλιος,
- [289] σέλας παραγγείλασσα Μακίστου σκοπαῖς·
- [290] ὁ δ' οὕτι μέλλων οὐδ' ἀφρασμόνως ὅπνῳ
- [291] νικώμενος παρῆκεν ἀγγέλου μέρος·
- [292] ἐκὰς δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εύριπου ρόας
- [293] Μεσσαπίου φύλαξι σημαίνει μολόν.
- [294] οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγγειλαν πρόσω
- [295] γραίας ἐρείκης θωμὸν ἄψαντες πυρί.
- [296] σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
- [297] ὑπερθοροῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
- [298] φαιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας
- [299] ἥγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός.
- [300] φάος δὲ τηλέπομπον οὐκ ἡναίνετο
- [301] φρουρὰ πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων·
- [302] λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιν ἔσκηψεν φάος·
- [303] ὅρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἔξικνούμενον
- [304] ὕτρυνε θεσμὸν μὴ χρονίζεσθαι πυρός.
- [305] πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνω μένει
- [306] φλογὸς μέγαν πώγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
- [307] πορθμοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
- [308] φλέγουσαν· ἔστ' ἔσκηψεν εὗτ' ἀφίκετο
- [309] Ἀραχναῖον αἴπος, ἀστυγείτονας σκοπάς·
- [310] κάπειτ' Ατρειδῶν ἐς τόδε σκήπτει στέγος
- [311] φάος τόδ' οὐκ ἀπαππον Ἰδαίου πυρός.
- [312] τοιοίδε τοί μοι λαμπαδηφόρων νόμοι,
- [313] ἄλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
- [314] νικᾶ δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμῶν.
- [315] τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τέ σοι λέγω
- [316] ἀνδρὸς παραγγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
- [317] [Χορός]: θεοῖς μὲν αὐθις, ὡς γύναι, προσεύξομαι.
- [318] λόγους δ' ἀκοῦσαι τούσδε κάποθαυμάσαι
- [319] διηνεκῶς θέλοιμ' ἀν ὡς λέγοις πάλιν.

[320] [Κλυταιμήστρα]: **Τροίαν ἄχαιοι τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ.**
[321] οἵμαι βοὴν ἄμεικτον ἐν πόλει πρέπειν.
[322] δόξος τ' ἄλειφά τ' ἔγχεας ταύτῳ κύτει
διχοστατοῦντ' ἄν, οὐ φίλω, προσεννέποις.
[324] καὶ τῶν ἀλόντων καὶ κρατησάντων δίχα
φθογγὰς ἀκούειν ἔστι συμφορᾶς διπλῆς.
οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων
παιδες γερόντων οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
δέρης ἀποιμάζουσι φιλτάτων μόρον·
τοὺς δ' αὔτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος
νήστεις πρὸς ἀρίστοισιν ὅντις ἔχει πόλις
τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
ἄλλ' ὃς ἔκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον.
ἐν δ' αἰχμαλώτοις Τρωικοῖς οἰκήμασιν
ναίουσιν ἥδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων
δρόσων τ' ἀπαλλαγέντες, ὃς δ' εὔδαιμονες
ἀφύλακτον εὐδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην.
εἰ δ' εὖ σέβουσι τοὺς πολισσούχους θεοὺς
τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς θεῶν θ' ἰδρύματα,
οὐ τὰν ἐλόντες αὔθις ἀνθαλοῖεν ἄν.
ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτῃ στρατῷ
πορθεῖν ἀ μὴ χρῆ, κέρδεσιν νικωμένους.
δεῖ γὰρ πρὸς οἴκους νοστίμου σωτηρίας
κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν·
θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός,
ἐγρηγορὸς τὸ πῆμα τῶν ὀλωλότων
γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
τοιαῦτά τοι γυναικὸς ἐξ ἐμοῦ κλύεις·
τὸ δ' εὖ κρατοίη μὴ διχορρόπως ἴδεῖν.
πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τήνδ' ὅνησιν εἰλόμην.
[351] [Χορός]: **γύναι, κατ' ἄνδρα σώφρον' εὐφρόνως λέγεις.**
[352] έγὼ δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
[353] θεοὺς προσειπεῖν εὖ παρασκευάζομαι.
[354] χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων.

Anapäste

[355] [Χορός]: ὦ **Ζεῦ** βασιλεῦ καὶ νὺξ φιλία
[356] μεγάλων κόσμων κτεάτειρα,
[357] ἥτ' ἐπὶ **Τροίας** πύργοις ἔβαλες
στεγανὸν δίκτυον, ὃς μήτε μέγαν
[359] μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
μέγα δουλείας
γάγγαμον, ἄτης παναλότου.
[362] **Δία** τοι ξένιον μέγαν αἰδοῦμαι
τὸν τάδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
[364] τείνοντα πάλαι τόξον, δπως ἄν
μήτε πρὸ **καιροῦ** μήθ' ὑπὲρ ἄστρων
βέλος ἥλιθιον σκήψειεν.

Chor

Strophe 1

[367] [Χορός]: Διὸς πλαγὰν ἔχουσιν εἰπεῖν,
[368] πάρεστιν τοῦτό γ' ἔξιχνεύσαι.
[369] ώς ἐπραξεν ώς ἔκρανεν. οὐκ ἔφα τις
[370] θεοὺς βροτῶν ἀξιοῦσθαι μέλειν
[371] δσοις ἀθίκτων χάρις
[372] πατοῖθ· ο δ' οὐκ εὔσεβής.
[373] πέφανται δ' ἐκτίνουσ'
[375] ἀτολμήτων ἄρὴ
[376] πνεόντων μεῖζον ἢ δικαίως,
[377] φλεόντων δωμάτων ὑπέρφευ
[378] ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπή||μαντον,
[379] ὥστ' ἀπαρκεῖν
[380] εὖ πραπίδων λαχόντα.
[381] οὐ γὰρ ἔστιν ἔπαλξις
[382] πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρὶ¹
[383] λακτίσαντι μέγαν Δίκας
[384] βωμὸν εἰς ἀφάνειαν.

Antistrophe 1

[385] [Χορός]: βιᾶται δ' ἀ τάλαινα πειθώ,
[386] προβούλου παῖς ἄφερτος ἄτας.
[387] ἄκος δὲ πᾶν μάταιον. οὐκ ἐκρύψθη,
[388] πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπές, σίνος·
[389] κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον
[390] τρίβω τε καὶ προσβολαῖς
[391] μελαμπαγῆς πέλει
[392] δικαιωθείς, ἐπεὶ
[393] διώκει παῖς ποτανὸν ὅρνιν,
[394] πόλει πρόστριψμ' ἄφερτον ἐνθείς.
[395] λιτᾶν δ' ἄκουει μὲν οὕτις θεῶν·
[396] τὸν δ' ἐπίστροφον τῶν
[397] φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ.
[398] οἷος καὶ Πάρις ἐλθὼν
[399] ἐς δόμον τὸν Ἀτρειδᾶν
[400] ἥσχυνε ξενίαν τράπεζαν
[401] κλοπαῖσι γυναικός.
[402]

Strophe 2

[403] [Χορός]: λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀσπίστοράς
[404] τε καὶ κλόνους λογχίμους
[405] ναυβάτας θ' ὀπλισμούς,
[406] ἄγουσά τ' ἀντίφερον τὸν φθορὰν
[407] βέβακεν ρίμφα διὰ
[408] πυλᾶν ἄτλητα τλᾶσσα· πολλὰ δ' ἔστενον
[409] τόδ' ἐννέποντες δόμων προφῆται·
[410] ίὼ ίὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι,
[411] ίὼ λέχος καὶ στίβοι φιλάνορες.

[412] πάρεστι σιγὰς ἀτίμους ἀλοιδόρους
[413] ἄλγιστ' ἀφημένων ἰδεῖν.
[414] πόθῳ δ' ὑπερποντίας
[415] φάσμα δόξει δόμων ἀνάσσειν.
[416] εὔμόρφων δὲ κολοσσῶν
[417] ἔχθεται χάρις ἀνδρί·
[418] ὄμμάτων δ' ἐν ἀχηνίαις
[419] ἔρρει πᾶσ' Ἀφροδίτα.

Antistrophe 2

[420] [Χορός]: ὄνειρόφαντοι δὲ πενθήμονες
[421] πάρεισι δόξαι φέρου||σαι
χάριν ματαίαν.
[423] μάταν γάρ, εὗτ' ἀν ἐσθλά τις δοκῶν ὄρᾳ,
[424] παραλλάξασα διὰ
χερῶν βέβακεν ὅψις οὐ μεθύστερον
[426] πτεροῖς ὀπαδοῦσ' ὕπνου κελεύθοις.
[427] τὰ μὲν κατ' οἴκους ἐφ' ἐστίας ἄχη
[428] τάδ' ἔστι καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
[429] τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλανος αἰας συνορμένοις
[430] πένθει' ἀτλησικάρδιος
[431] δόμων ἐκάστου πρέπει.
[432] πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἥπαρ·
[433] οὖς μὲν γάρ τις ἔπεμψεν
[434] οἴδεν, ἀντὶ δὲ φωτῶν
[435] τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἔκα||στου
[436] δόμους ἀφικνεῖται.

Strophe 3

[437] [Χορός]: ὁ χρυσαμοιβὸς δ' Ἀρης σωμάτων
[438] καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ δορὸς
[440] πυρωθὲν ἐξ Ἰλίου
[441] φίλοισι πέμπει βαρὺ
[442] ψῆγμα δυσδάκρυτον ἀν||τήνορος
[443] σποδοῦ γεμί||ζων
[444] λέβητας εύθέτους.
[445] στένουσι δ' εὖ λέγοντες ἄν||δρα
[446] τὸν μὲν ὡς μάχης ἵδρις,
[447] τὸν δ' ἐν φοναῖς καλῶς πεσόντ'—
[448] ἀλλοτρίας διὰ γυναι||κός·
[449] τάδε σιγά τις βαῦ||ζει,
[450] φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρ||πει
[451] προδίκοις Ἀτρείδαις.
[452] οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
[453] Θήκας Ἰλιάδος γᾶς
[454] εὔμορφοι κατέχουσιν· ἔχ||θρὰ
[455] δ' ἔχοντας ἔκρυψεν.

Antistrophe 3

[456] [Χορός]: βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ξὺν κότῳ·
[457] δημοκράντου δ' ἀρᾶς τίνει χρέος.
[458] μένει δ' ἀκοῦσσαι τί μου
[460] μέριμνα νυκτηρεφές.
[461] τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
[462] ἄσκοποι θεοί. κελαιψαὶ
[463] δ' Ἐρινύες χρόνω
[464] τυχηρὸν ὄντ' ἄνευ δίκας
[465] παλιντυχεῖ τριβὰ βίου
[466] τιθεῖσ' ἀμαυρόν, ἐν δ' ἀίστοις
[467] τελέθοντος οὕτις ἀλλικά·
[468] τὸ δ' ὑπερκόπιας κλύειν
[469] εὖ βαρύ· βάλλεται γὰρ ὅσποις
[470] Διόθεν κάρανα.
[471] κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον·
[472] μήτ' εἶην πτολιπόρθης
[473] μήτ' οὖν αὐτὸς ἀλοὺς ὑπ' ἀλλιῶν
[474] βίον κατίδοιμι.

Epode

[475] [Χορός]: πυρὸς δ' ὑπ' εὔαγγέλου
[476] πόλιν διήκει θοὰ
[477] βάξις· εἰ δ' ἐτήτυμος,
[478] τίς οἴδεν, ἢ τι θεῖόν ἔστι πη ψύθος. —
[479] τίς ὡδε παιδινὸς ἢ φρενῶν κεκομμένος,
[480] φλογὸς παραγγέλμασιν
[481] νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ'
[482] ἀλλαγὴ λόγου καμεῖν; —
[483] ἐν γυναικὸς αἰχμῇ πρέπει
[484] πρὸ τοῦ φανέντος χάριν ξυναινέσαι. —
[485] πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται
[486] ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
[487] γυναικογήρυτον ὄλλυται κλέος. —

Episode

[488] [Χορός]: τάχ' εἰσόμεσθα λαμπάδων φαεσφόρων
[489] φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,
[490] εἴτ' οὖν ἀληθεῖς εἴτ' ὄνειράτων δίκην
[491] τερπυνὸν τόδ' ἐλθὸν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
[492] κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρῳ κατάσκιον
[493] κλάδοις ἐλαίας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
[494] πηλοῦ ξύνουρος διψία κόνις τάδε,
[495] ώς οὗτ' ἄναυδος οὔτε σοι δαίων φλόγα
[496] ὕλης ὄρείας σημανεῖ καπνῷ πυρός,
[497] ἀλλ' ἡ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων—
[498] τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον·
[499] εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκῃ πέλοι. —
[500] δστις τάδ' ἄλλως τῇδ' ἐπεύχεται πόλει,
[501] αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν.
[502]

[503] [Κῆρυξ]: Ιὼ πατρῷον οῦδας Ἀργείας χθονός,
[504] δεκάτου σε φέγγει τῷδ' ἀφικόμην ἔτους,
[505] πολλῶν ἡραισῶν ἐλπίδων μᾶς τυχών.
[506] οὐ γάρ ποτ' ηὔχουν τῇδ' ἐν Ἀργείᾳ χθονὶ¹
θανῶν μεθέξειν φιλτάτου τάφου μέρος.
[508] νῦν χαῖρε μὲν χθών, χαῖρε δ' ἡλίου φάος,
[509] ὑπατός τε χώρας Ζεύς, ὁ Πύθιός τ' ἄναξ,
[510] τόξοις ιάπτων μηκέτ' εἰς ήμας βέλη·
[511] ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἵσθ' ἀνάρσιος·
[512] νῦν δ' αὔτε σωτὴρ ἴσθι καὶ παιώνιος,
[513] ἄναξ Ἀπολλον. τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς
[514] πάντας προσαυδῶ, τόν τ' ἐμὸν τιμάορον
[515] Ἐρμῆν, φίλον κήρυκα, κηρύκων σέβας,
[516] ἥρως τε τοὺς πέμψαντας, εύμενεῖς πάλιν
[517] στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμμένον δορός.
Ιὼ μέλαθρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
[519] σεμνοί τε θᾶκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
[520] εἴ που πάλαι, φαιδροίσι τοισίδ' ὅμμασι
δέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῷ χρόνῳ.
[522] ἥκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
καὶ τοῖσδ' ἄπασι κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
[524] ἀλλ' εὖ νιν ἀσπάσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρέπει
Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
[526] Διὸς μακέλλῃ, τῇ κατείργασται πέδον.
βωμοὶ δ' ἄιστοι καὶ θεῶν ίδρυματα,
καὶ σπέρμα πάσης ἔξαπόλλυται χθονός.
[529] τοιόνδε Τροία περιβαλῶν ζευκτήριον
[530] ἄναξ Ατρείδης πρέσβυς εύδαιμων ἀνήρ
[531] ἥκει, τίεσθαι δ' ἀξιώτατος βροτῶν
τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὕτε συντελής πόλις
[533] ἔξεύχεται τὸ δράμα τοῦ πάθους πλέον.
[534] ὄφλῶν γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
τοῦ ῥυσίου θ' ἡμαρτε καὶ πανώλεθρον
[536] αὐτόχθονον πατρῷον ἔθριστεν δόμον.
διπλᾶ δ' ἔτεισαν Πριαμίδαι θάμάρτια.
[538] [Χορός]: κῆρυξ Ἀχαιῶν χαῖρε τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
[539] [Κῆρυξ]: χαίρω γε· τεθνάναι δ' οὐκέτ' ἀντερῷ θεοῖς.
[540] [Χορός]: ἔρως πατρῷας τῇσδε γῆς σ' ἐγύμνασεν;
[541] [Κῆρυξ]: ὕστ' ἐνδακρύειν γ' ὅμμασιν χαρᾶς ὑπο.
[542] [Χορός]: τερπυῆς ἄρ' ἦτε τῇσδε ἐπήβολοι νόσου.
[543] [Κῆρυξ]: πῶς δῆ; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου.
[544] [Χορός]: τῶν ἀντερώντων ίμέρω πεπληγμένοι.
[545] [Κῆρυξ]: ποθεῖν ποθοῦντα τήνδε γῆν στρατὸν λέγεις;
[546] [Χορός]: ὡς πόλλ' ἀμαυρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν
[547] [Κῆρυξ]: πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν θυμῷ στύγος;
[548] [Χορός]: πάλαι τὸ σιγᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.
[549] [Κῆρυξ]: καὶ πῶς; ἀπόντων κοιράνων ἔτρεις τινάς;
[550] [Χορός]: ὡς νῦν, τὸ σὸν δῆ, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις.
[551] [Κῆρυξ]: εὖ γὰρ πέπρακται. ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
[552] τὰ μέν τις ἀν λέξειν εὐπετῶς ἔχειν,
[553] τὰ δ' αὔτε κάπιμομφα. τίς δὲ πλὴν θεῶν
ἄπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;

[555] μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσαυλίας,
[556] σπαρνάς παρήξεις καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
[557] στένοντες, οὐ λαχόντες ἡματος μέρος;
[558] τὰ δ' αὗτε χέρσω καὶ προσῆν πλέον στύγος·
[559] εύναι γὰρ ἥσαν δηίων πρὸς τείχεσιν.
[560] ἐξ οὐρανοῦ δὲ κάπτο γῆς λειμῶνιαι
[561] δρόσοι κατεψάκαζον, ἔμπεδον σίνος
[562] ἐσθημάτων, τιθέντες ἔνθηρον τρίχα.
[563] χειμῶνα δ' εἰ λέγοι τις οἰωνοκτόνον,
[564] οἶν παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιών,
[565] ἡ Θάλπος, εὔτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς
[566] κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὔδοι πεσών
[567] τί ταῦτα πενθεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
[568] παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεθνηκόσιν
[569] τὸ μῆποτ' αὖθις μηδ' ἀναστῆναι μέλειν.
[570] τί τοὺς ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν,
[571] τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
[572] καὶ πολλὰ χαίρειν ξυμφορὰς καταξιώ.
[573] ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
[574] νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντιρρέπει·
[575] ὡς κομπάσαι τῷδ' εἰκὸς ἡλίου φάει
[576] ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις·
[577] Τροίαν ἐλόντες δή ποτ' Ἀργείων στόλος
[578] θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
[579] δόμοις ἐπασσάλευσαν ἀρχαῖον γάνος.
[580] τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν
[581] καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμήσεται
[582] Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
[583] [Χορός]: νικώμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·
[584] ἀεὶ γὰρ ἡβῃ τοῖς γέρουσιν εῦ μαθεῖν.
[585] δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμήστρα μέλειν
[586] εἰκὸς μάλιστα, σὺν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
[587] [Κλυταιμήστρα]: ἀνωλόλυξα μὲν πάλαι χαρᾶς ὅποι,
[588] ὅτ' ἥλθ' ὁ πρῶτος υὔχιος ἄγγελος πυρός,
[589] φράζων ἄλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.
[590] καί τις μ' ἐνίπτων εἴπε, φρυκτωρῶν δία
[591] πεισθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορθῆσθαι δοκεῖς;
[592] ἦ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἵρεσθαι κέαρ.
[593] λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖσ' ἐφαινόμην.
[594] ὅμως δ' ἔθυον, καὶ γυναικείω νόμῳ
[595] ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιν
[596] ἔλασκον εύφημοῦντες ἐν Θεῶν ἔδραις
[597] θυηφάγον κοιμῶντες εύώδη φλόγα.
[598] καὶ νῦν τὰ μάσσω μὲν τί δεῖ σέ μοι λέγειν;
[599] ἀνακτος αύτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον.
[600] ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
[601] σπεύσω πάλιν μολόντα δέξασθαι· — τί γὰρ
[602] γυναικὶ τούτου φέγγος ἥδιον δρακεῖν,
[603] ἀπὸ στρατείας ἀνδρὶ σώσαντος θεοῦ
[604] πύλας ἀνοίξαι; — ταῦτ' ἀπάγγειλον πόσει·
[605] ἥκειν ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει·
[606] γυναικα πιστὴν δ' ἐν δόμοις εὔροι μολὼν

[607] οἵαν περ ούν ἔλειπε, δωμάτων κύνα
[608] ἐσθλήν ἐκείνω, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
[609] καὶ τάλλ' ὁμοίαν πάντα, σημαντήριον
[610] οὐδὲν διαφθείρασαν ἐν μῆκει χρόνου.
[611] ούδ' οἶδα τέρψιν ούδ' ἐπίψιογον φάτιν
[612] ἀλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφάς.
[613] [Κῆρυξ]: τοιόσδ' ὁ κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων
[614] οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναικὶ γενναίᾳ λακεῖν.
[615] [Χορός]: αὕτη μὲν οὔτως εἴπε μανθάνοντί σοι
[616] τοροῖσιν ἐρμηνεῦσιν εὔπρεπῶς λόγον.
[617] σὺ δ' εἰπέ, κῆρυξ, Μενέλεων δὲ πεύθομαι.
[618] εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος πάλιν
[619] ἥκει σὸν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
[620] [Κῆρυξ]: οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῆ καλὰ
[621] ἐς τὸν πολὸν φίλοισι καρπούσθαι χρόνον.
[622] [Χορός]: πῶς δῆτ' ἀν εἰπὼν κεδνὰ τάληθῆ τύχοις;
[623] σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε.
[624] [Κῆρυξ]: ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιικοῦ στρατοῦ,
[625] αὐτός τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
[626] [Χορός]: πότερον ἀναχθεὶς ἐμφανῶς ἐξ Ἰλίου,
[627] ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἥρπασε στρατοῦ;
[628] [Κῆρυξ]: ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ·
[629] μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφημίσω.
[630] [Χορός]: πότερα γάρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος
[631] φάτις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο;
[632] [Κῆρυξ]: οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
[633] πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χθονὸς φύσιν.
[634] [Χορός]: πῶς γὰρ λέγεις χειμῶνα ναυτικῶ στρατῶ
[635] ἐλθεῖν τελευτῆσαί τε δαιμόνων κότω;
[636] [Κῆρυξ]: εὔφημον ἡμαρ οὐ πρέπει κακαγγέλω
[637] γλώσσῃ μιαίνειν· χωρὶς ἢ τιμὴ θεῶν.
[638] δταν δ' ἀπευκτὰ πῆματ' ἄγγελος πόλει
[639] στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρη,
[640] πόλει μὲν ἔλκος ἐν τὸ δῆμιον τυχεῖν,
[641] πολλοὺς δὲ πολλῶν ἔξαγισθέντας δόμων
[642] ἄνδρας διπλῇ μάστιγι, τὴν Ἀρης φιλεῖ,
[643] δίλογχον ἄτην, φοινίαν ξυνωρίδα·
[644] τοιῶνδε μέντοι πημάτων σεσαγμένον
[645] πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρινύων.
[646] σωτηρίων δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
[647] ἥκοντα πρὸς χαίρουσαν εὔεστοι πόλιν,
[648] πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμείξω, λέγων
[649] χειμῶν' Ἀχαιοῖς οὐκ ἀμήνιτον θεῶν;
[650] ξυνώμοσαν γάρ, ὅντες ἔχθιστοι τὸ πρίν,
[651] πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πίστ' ἐδειξάτην
[652] φθείροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
[653] ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὠρώρει κακά.
[654] ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρήκιαι πνοαὶ
[655] ἥρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βίᾳ
[656] χειμῶνι τυφῷ σὸν ζάλη τ' ὄμβροκτύπῳ
[657] ὥχοντ' ἄφαντοι ποιμένος κακοῦ στρόβῳ.
[658] ἐπεὶ δ' ἀνῆλθε λαμπρὸν ἡλίου φάος,

[659] όρωμεν ἀνθοῦν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
[660] ἀνδρῶν Ἀχαιῶν ναυτικοῖς τ' ἐρειπίοις.
[661] ήμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος
[662] ἥτοι τις ἔξεκλεψεν ἢ 'ξητήσατο
[663] θεός τις, οὐκ ἄνθρωπος, οἴακος θιγών.
[664] τύχη δὲ σωτὴρ ναῦν θέλουσ' ἐφέζετο,
[665] ως μήτ' ἐν ὅρμῳ κύματος ζάλην ἔχειν
[666] μήτ' ἔξοκεῖλαι πρὸς κραταίλεων χθόνα.
[667] ἔπειτα δ' Ἀιδηνοὶ πόντιον πεφευγότες,
[668] λευκὸν κατ' ἡμαρ, οὐ πεποιθότες τύχῃ,
[669] ἐβουκολοῦμεν φροντίσιν νέον πάθος,
[670] στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου.
[671] καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τίς ἐστιν ἐμπνέων,
[672] λέγουσιν ἡμᾶς ως ὀλωλότας, τί μῆ;
[673] ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοξάζομεν.
[674] γένοιτο δ' ως ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὖν
[675] πρῶτον τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν.
[676] εἰ γοῦν τις ἀκτὶς ἡλίου νιν ἴστορεῖ
[677] καὶ ζῶντα καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
[678] οὕπω θέλοντος ἔξαναλῶσαι γένος,
[679] ἐλπίς τις αὐτὸν πρὸς δόμους ἔχειν πάλιν.
[680] τοσαῦτ' ἀκούσας ἵσθι τάληθῇ κλύων.

Chor

Strophe 1

[681] [Χορός]: τίς ποτ' ὠνόμαζεν ὕδος
[682] ές τὸ πᾶν ἐτητύμως—
[683] μή τις δοντιν' οὐχ όρωμεν προνοί||αισι
[684] τοῦ πεπρωμένου
[685] γλῶσσαν ἐν τύχᾳ νέμων; —
[686] τὰν δορίγαμβρον ἀμφινει||κῆ
[687] θ' Ἐλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
[688] ἐλένας, ἐλανδρος, ἐλέ||πτολις,
[689] ἐκ τῶν ἀβροτίμων
[690] προκαλυμμάτων ἐπλευσε
[691] ζεφύρου γίγαντος αὔρα,
[692] πολύανδροι τε φεράσπιδες κυναγοὶ
[693] κατ' ἵχνος πλατᾶν ἄφαντον
[694] κελσάντων Σιμόεντος ἀ||κτὰς
[695] ἐπ' ἀεξιφύλλους
[696] δι' ἔριν αἰματόεσσαν.

Antistrophe 1

[699] [Χορός]: Ἰλίῳ δὲ κῆδος ὁρθ||ώνυμον
[700] τελεσσίφρων
[701] μῆνις ἥλασεν, τραπέζας ἀτί||μωσιν
[702] ὑστέρῳ χρόνῳ
[703] καὶ ξυνεστίου Διός
[704] πρασσομένα τὸ νυμφότι||μον
[706] μέλος ἐκφάτως τίοντας,

[707] ύμέναιον, δὲ τότ' ἐπέρ||ρεπεν
[708] γαμβροῖσιν ἀείδειν·
[709] μεταμανθάνουσα δ' ὅμνον
[710] Πριάμου πόλις γεραιὰ
[711] πολύθρηνον μέγα που στένει κικλήσκου||σα
[712] Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
[713] παμπορθῆ πολύθρηνον
[714] αἰῶνα διὰ πολιτᾶν
[715] μέλεον αἴμ' ἀνατλᾶσα.

Strophe 2

[716] [Χορός]: ἔθρεψεν δὲ λέοντος Ἰ||νιν
[717] δόμοις ἀγάλακτον οὐ||τως
[718] ἀνὴρ φιλόμαστον,
[720] ἐν βιότου προτελείοις
[721] ἄμερον, εὐφιλόπαιδα
[722] καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.
[723] πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
[724] νεοτρόφου τέκνου δίκαν,
[725] φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα σαί||νων
[726] τε γαστρὸς ἀνάγκαις.

Antistrophe 2

[727] [Χορός]: χρονισθεὶς δ' ἀπέδειξεν ἦ||θος
[728] τὸ πρὸς τοκέων· χάριν
[729] γὰρ τροφεῦσιν ἀμείβων
[730] μηλοφόνοισιν ἐν ἄταις
[731] δαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
[732] αἴματι δ' οἴκος ἐφύρθη,
[733] ἄμαχον ἄλγος οἰκέταις
[734] μέγα σίνος πολυκτόνον.
[735] ἐκ θεοῦ δ' ιερεύς τις ἄ||τας
[736] δόμοις προσεθρέφθη.

Strophe 3

[737] [Χορός]: πάραυτα δ' ἐλθεῖν ἐς Ἰλίου πόλιν
[738] λέγοιμ' ἀν φρόνημα μὲν
[739] νηνέμου γαλάνας,
[740] ἀκασκαῖον δ' ἄγαλμα πλούτου,
[741] μαλθακὸν ὄμμάτων βέλος,
[742] δηξίθυμον ἔρωτος ἄνθος.
[743] παρακλίνασ' ἐπέκρανεν
[745] δὲ γάμου πικρὰς τελευτάς,
[746] δύσεδρος καὶ δυσόμιλος
[747] συμένα Πριαμίδαισιν,
[748] πομπῇ Διὸς ξενίου,
[749] νυμφόκλαυτος Ἐρινύς.

Antistrophe 3

[750] [Χορός]: παλαιίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος
[751] τέτυκται, μέγαν τελε||σθέντα
[752] φωτὸς ὅλβον
[753] τεκνοῦσθαι μηδ' ἄπαιδα θυήσκειν,
[755] ἐκ δ' ἀγαθᾶς τύχας γένει
[756] βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
[757] δίχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ||μί·
[758] τὸ δυσσεβὲς γὰρ ἔργον
[759] μετὰ μὲν πλείονα τίκτει,
[760] σφετέρᾳ δ' εἰκότα γέννα.
[761] οἴκων δ' ἄρ' εὔθυδίκων
[762] καλλίπαις πότμος αἰεί.

Strophe 4

[763] [Χορός]: φιλεῖ δὲ τίκτειν Ὑβρις
[764] μὲν παλαιὰ νεά||ζουσαν
[765] ἐν κακοῖς βροτῶν
[766] Ὕβριν τότ' ἢ τόθ', ὅτε τὸ κύρ||ιον
[767] μόλῃ φάος τόκου,
[768] δαιμονά τε τὰν ἄμαχον ἀπόλεμ||ον,
[769] ἀνίερον Θράσος, μελαί||νας
[770] μελάθροισιν Ἀτας,
[771] εἰδομένας τοκεῦσιν.

Antistrophe 4

[772] [Χορός]: Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν
[773] δυσκάπνοις δώμασιν,
[775] τὸν δ' ἐναίσιμον τίει βίον.
[776] τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεθλα σὺν
[777] πίνω χερῶν παλιντρόποις
[778] ὅμμασι λιποῦσ', ὅσια προσέμολ||ε,
[779] δύναμιν οὐ σέβουσα πλού||του
[780] παράσημον αἴνω·
[781] πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμᾶ.

Episode

Anapäste

[782] [Χορός]: ἄγε δῆ, βασιλεῦ, Τροίας πτολίπορθ',
[783] Ἀτρέως γένεθλον,
[785] πῶς σε προσείπω; πῶς σε σεβίζω
[786] μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
[787] καιρὸν χάριτος;
[788] πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
[789] προτίουσι δίκην παραβάντες.
[790] τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
[791] πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
[792] οὐδὲν ἐφ' ἥπαρ προσικνεῖται·

[793] καὶ ξυγχαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς
[794] ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
[795] δστις δ' ἄγαθὸς προβατογνώμων,
[796] οὐκ ἔστι λαθεῖν ὅμματα φωτός,
[797] τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας
[798] ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.
[799] σὺ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιὰν
[800] Ἐλένης ἔνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω,
[801] κάρτ' ἀπομούσως ἥσθα γεγραμμένος,
[802] οὐδ' εὖ πραπίδων οἴακα νέμων
[803] θράσος ἐκ θυσιῶν
[804] ἀνδράσι θυήσκουσι κομίζων.
[805] νῦν δ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλως
[806] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
[807] εὔφρων πόνος εὖ τελέσασιν.
[808] γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
[809] τόν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.
[810] [Ἄγαμέμνων]: πρώτον μὲν Ἀργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
[811] δίκη προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταιτίους
[812] νόστου δικαίων θ' ὃν ἐπραξάμην πόλιν
[813] Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ¹
[814] κλύοντες ἀνδροθυῆτας Ἰλίου φθορὰς
[815] ἐς αἰματηρὸν τεῦχος οὐ διχορρόπως
[816] φήφους ἔθεντο· τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει
[817] ἐλπὶς προσήιει χειρὸς οὐ πληρούμενω.
[818] καπνῷ δ' ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὔσημος πόλις.
[819] ἄτης θύελλαι ζῶσι· συνθυήσκουσα δὲ
[820] σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς.
[821] τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν
[822] τίνειν, ἐπείπερ καὶ πάγας ὑπερκότους
[823] ἐφραξάμεσθα καὶ γυναικὸς οὕνεκα
[824] πόλιν διημάθυνεν Ἀργεῖον δάκος,
[825] ἵππου νεοσσός, ἀσπιδηφόρος λεώς,
[826] πήδημ' ὄρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
[827] ὑπερθορῶν δὲ πύργον ὡμηστὴς λέων
[828] ἄδην ἔλειξεν αἴματος τυραννικοῦ.
[829] θεοῖς μὲν ἔξετεινα φροίμιον τόδε·
[830] τὰ δ' ἐς τὸ σὸν φρόνημα, μέμνημαι κλύων,
[831] καὶ φημὶ ταύτα καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
[832] παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἔστι συγγενὲς τόδε,
[833] φίλον τὸν εὔτυχοῦντ' ἄνευ φθόνου σέβειν.
[834] δύσφρων γὰρ ἴδις καρδίαν προσήμενος
[835] ἄχθος διπλοίζει τῷ πεπαμένῳ νόσον,
[836] [Ἄγαμέμνων]: τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πήμασιν βαρύνεται
[837] [Ἄγαμέμνων]: καὶ τὸν θυραῖον ὅλβον εἰσορῶν στένει.
[838] εἰδὼς λέγοιμ' ἄν, εὖ γὰρ ἔξεπίσταμαι
[839] ὄμιλίας κάτοπτρον, εἴδωλον σκιᾶς
[840] δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί.
[841] μόνος δ' Ὁδυσσεύς, δσπερ οὐχ ἐκῶν ἔπλει,
[842] ζευχθεὶς ἔτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος.
[843] εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζῶντος πέρι λέγω.
[844] τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοὺς

[845] **κοινοὺς ἀγῶνας θέντες** ἐν πανηγύρει
[846] **βουλευσόμεσθα.** καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
[847] **ὅπως χρονίζον** εῦ μενεῖ **βουλευτέον·**
[848] **ὅτι δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίων,**
[849] **ἥτοι κέαντες** ἢ **τεμόντες** εύφρονως
[850] **πειρασόμεσθα πῆμ'** ἀποστρέψαι **νόσου.**
[851] **νῦν δ' ἐς μέλαθρα** καὶ **δόμους** ἐφεστίους
[852] **ἐλθῶν θεοῖσι** πρῶτα δεξιώσομαι,
[853] **οἴπερ πρόσω πέμψαντες** ἥγαγον πάλιν.
[854] **νίκη δ'** ἐπείπερ **ἔσπετ',** ἐμπέδως μένοι.
[855] [Κλυταιμήστρα]: **ἄνδρες πολίται, πρέσβοις Ἀργείων τόδε,**
[856] **οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλάνορας τρόπους**
[857] **λέξαι πρὸς ὑμᾶς·** ἐν **χρόνῳ δ'** ἀποφθίνει
[858] **τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν.** οὐκ ἄλλων πάρα
[859] **μαθοῦσ',** ἐμαυτῆς δύσφορον λέξω βίου
[860] **τοσόνδ'** δσον περ οὔτος **ἥν ὑπ' Ἰλίῳ.**
[861] **τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσενος δίχα**
[862] **ἵσθαι δόμοις** ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
[863] **πολλὰς κλύουσαν κληδόνας παλιγκότους·**
[864] **καὶ τὸν μὲν ἡκειν, τὸν δ'** ἐπεσφέρειν **κακοῦ**
[865] **κάκιον** ἄλλο **πῆμα,** λάσκοντας **δόμοις.**
[866] **καὶ τραυμάτων** μὲν εἰ **τόσων** ἐτύγχανεν
[867] **ἀνὴρ δδ',** ὃς πρὸς **οἶκον** ὠχετεύετο
[868] **φάτις, τέτρηται δικτύου πλέον λέγειν.**
[869] **εὶ δ'** **ἥν τεθυηκώς,** ὃς ἐπλήθυον **λόγοι,**
[870] **τρισώματός τὰν Γηρυῶν** ὁ δεύτερος
[871] **πολλὴν** ἄνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
[872] **χθονὸς τρίμοιρον** χλαῖναν ἔξηνχει λαβεῖν,
[873] **ἄπαξ ἐκάστῳ** κατθανὼν **μορφώματι.**
[874] **τοιῶνδ'** **ἔκατι κληδόνων** παλιγκότων
[875] **πολλὰς** ἄνωθεν **ἀρτάνας** ἐμῆς δέρης
[876] **ἔλυσαν** ἄλλοι πρὸς βίαν λελημένης.
[877] **ἔκ τῶνδέ τοι παῖς** ἐνθάδ' οὐ παραστατεῖ,
[878] **ἔμῶν τε καὶ σῶν κύριος** πιστωμάτων,
[879] **ἃς χρῆν, Ὁρέστης·** μηδὲ θαυμάσῃς τόδε.
[880] **τρέφει** γὰρ αὐτὸν εὔμενὴς δορύξενος
[881] **Στρόφιος** ὁ **Φωκεύς,** ἀμφίλεκτα πήματα
[882] **ἐμοὶ προφωνῶν,** τὸν θ' ὑπ' Ἰλίῳ σέθεν
[883] **κίνδυνον,** εἴ τε δημόθρους **ἀναρχία**
[884] **βουλὴν** καταρρίψειν, ὥστε **σύγγονον**
[885] **βροτοῖσι** τὸν **πεσόντα λακτίσαι** πλέον.
[886] **τοιάδε** μέντοι **σκῆψις** οὐ δόλον φέρει.
[887] **ἔμοιγε** μὲν δὴ **κλαυμάτων** ἐπίσσυτοι
[888] **πηγαὶ κατεσβήκασιν,** οὐδ' ἔνι **σταγῶν.**
[889] **ἐν ὄψικοίτοις δ'** ὅμμασιν βλάβας ἔχω
[890] **τὰς ἀμφὶ σοι κλαίουσα λαμπτηρουχίας**
[891] **ἀτημελήτους** αἰέν. ἐν δ'**όνείρασιν**
[892] **λεπταῖς** ὑπαὶ **κώνωπος** ἔξηγειρόμην
[893] **φιπαῖσι** θωύσσοντος, ἀμφὶ σοι **πάθη**
[894] **όρωσα πλείω τοῦ** ξυνεύδοντος **χρόνου.**
[895] **νῦν ταῦτα** πάντα τλᾶσ' ἀπευθήτῳ φρενὶ
[896] **λέγοιμ** ἀν **ἄνδρα** τόνδε τῶν **σταθμῶν** κύνα,

- [897] σωτήρα ναδὸς πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
[898] στῦλον ποδήρη, μονογενὲς τέκνον πατρί,
[899] καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοις παρ' ἐλπίδα,
[900] κάλλιστον ἡμαρ εἰσιδεῖν ἐκ χείματος,
[901] ὀδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ρέος·
[902] τερπνὸν δὲ τάναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἄπαν.
[903] τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῷ προσφθέγμασιν.
[904] φθόνος δ' ἀπέστω πολλὰ γὰρ τὰ πρὸν κακὰ
[905] ἡνειχόμεσθα. νῦν δέ μοι, φίλον κάρα,
[906] ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ τιθεὶς
[907] τὸν σὸν πόδ', ὥναξ, Ἰλίου πορθήτορα.
[908] διμωαί, τί μέλλεθ', αἴς ἐπέσταλται τέλος
[909] πέδον κελεύθου στρωνυύναι πετάσμασιν;
[910] εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος
[911] ἐς δῶμ' ἀελπίτου ὡς ἀν ἡγῆται δίκη.
[912] τὰ δ' ἄλλα φροντὶς οὐχ ὕπνῳ νικωμένῃ
[913] θήσει δικαίως σὺν θεοῖς είμαρμένα.
[914] [Ἄγαμέμνων]: Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἔμῶν φύλαξ,
[915] ἀπουσίᾳ μὲν εἴπας εἰκότως ἐμῇ·
[916] μακρὰν γὰρ ἔξετεινας· ἀλλ' ἐναισίμως
[917] αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας·
[918] καὶ τάλλα μὴ γυναικὸς ἐν τρόποις ἐμὲ
[919] ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς δίκην
[920] χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνης ἐμοί,
[921] μηδ' εἴμασι στρώσασ' ἐπίφθονον πόρον
[922] τίθει· θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών·
[923] ἐν ποικίλοις δὲ θυητὸν ὅντα κάλλεσιν
[924] βαίνειν ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου.
[925] λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμέ.
[926] χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
[927] κληδῶν ἀυτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
[928] θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὄλβίσαι δὲ χρὴ
[929] βίον τελευτήσαντ' ἐν εὔεστοι φίλῃ.
[930] εὶ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄν, εὐθαρσῆς ἐγώ.
[931] [Κλυταιμήστρα]: καὶ μὴν τόδ' εἰπὲ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
[932] [Άγαμέμνων]: γνώμην μὲν ἵσθι μὴ διαφθεροῦντ' ἐμέ.
[933] [Κλυταιμήστρα]: ηὕξω θεοῖς δείσας ἄν ὡδ' ἔρδειν τάδε.
[934] [Άγαμέμνων]: εἴπερ τις, εἰδώς γ' εὖ τόδ' ἔξειπον τέλος.
[935] [Κλυταιμήστρα]: τί δ' ἄν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εὶ τάδ' ἡνυσεν;
[936] [Άγαμέμνων]: ἐν ποικίλοις ἄν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
[937] [Κλυταιμήστρα]: μὴ νυν τὸν ἀνθρώπειον αἰδεσθῆς ψόγον.
[938] [Άγαμέμνων]: φήμη γε μέντοι δημόθρους μέγα σθένει.
[939] [Κλυταιμήστρα]: ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
[940] [Άγαμέμνων]: οὕτοι γυναικός ἔστιν ἴμείρειν μάχης.
[941] [Κλυταιμήστρα]: τοῖς δ' ὄλβιοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει.
[942] [Άγαμέμνων]: ἦ καὶ σὺ νίκην τήνδε δήριος τίεις;
[943] [Κλυταιμήστρα]: πιθοῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἐκῶν ἐμοί.
[944] [Άγαμέμνων]: ἄλλ' εὶ δοκεῖ σοι ταῦθ', ύπαί τις ἀρβύλας
[945] λύσι τάχος, πρόδουλον ἔμβασιν ποδός.
[946] καὶ τοῖσδέ μ' ἐμβαίνονθ' ἀλουργέσιν θεῶν
[947] μὴ τις πρόσωθεν ὅμματος βάλοι φθόνος.
[948] πολλὴ γὰρ αἰδῶς δωματοφθορεῖν ποσὶν

[949] φθείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
[950] τούτων μὲν οὕτω· τὴν ξένην δὲ πρευμενῶς
[951] τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλθακῶς
[952] θεὸς πρόσωθεν εὔμενῶς προσδέρκεται.
[953] ἐκῶν γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρῆται ζυγῷ.
[954] αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἔξαίρετον
[955] ἄνθος, στρατοῦ δώρημ', ἐμοὶ ξυνέσπετο.
[956] ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
[957] εἴμ' ἐς δόμων μέλαθρα πορφύρας πατῶν.
[958] [Κλυταιμήστρα]: ἔστιν θάλασσα, τίς δέ νιν κατασβέσει;
[959] τρέφουσα πολλῆς πορφύρας ισάργυρον
[960] κηκίδα παγκαίνιστον, είμάτων βαφάς,
[961] οἴκος δ' ὑπάρχει τῶνδε σὺν θεοῖς ἄλις
[962] ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος.
[963] πολλῶν πατησμὸν δ' είμάτων ἀν ηὗξαμην,
[964] δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις,
[965] ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη.
[966] ρίζης γὰρ οὔσης φυλλὰς ἵκετ' ἐς δόμους,
[967] σκιὰν ύπερτείνασσα σειρίου κυνός.
[968] καὶ σοῦ μολόντος δωματίτιν ἔστίαν,
[969] θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σημαίνεις μολόν·
[970] ὅταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' ὅμφακος πικρᾶς
[971] οἶνον, τότ' ἡδη ψῦχος ἐν δόμοις πέλει,
[972] ἀνδρὸς τελείου δῶμ' ἐπιστρωφωμένου.
[973] Ζεῦ, Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμὰς εύχας τέλει·
[974] μέλοι δέ τοι σοὶ τῶν περ ἀν μέλλης τελεῖν.

Chor

Strophe 1

[975] [Χορός]: τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως
[976] δεῖμα προστατήριον
[977] καρδίας τερασκόπου ποτᾶται,
[978] μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος ἀοιδά,
[979] οὐδ' ἀποπτύσαι δίκαν
[980] δυσκρίτων ὄνειράτων
[981] θάρσος εύπειθὲς ἥζει
[982] φρενὸς φίλον θρόνου;
[983] χρόνος δ' ἐπὶ πρυμνησίων ξυνεμβολαῖς
[984] ψαμμί' ἀκτᾶς παρή||μησεν,
[985] εῦθ' ὑπ' Ἰλιον
[986] ὥρτο ναυβάτας στρατός.

Antistrophe 1

[988] [Χορός]: πεύθομαι δ' ἀπ' ὁμμάτων
[989] νόστον, αὐτόμαρτυς ὕν·
[990] τὸν δ' ἄνευ λύρας ὅμως ὑμνωδεῖ
[991] θρῆνον Ἔρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωθεν
[992] θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
[993] ἐλπίδος φίλον θράσος.
[995] σπλάγχνα δ' οὕτοι ματάζει

[996] πρὸς ἐνδίκοις φρεσὶν
[997] τελεσφόροις δίναις κυκώμενον κέαρ.
[998] εὔχομαι δ' ἔξ ἐμᾶς
[999] ἐλπίδος ψύθη πεσεῖν
[1000] ἔς τὸ μὴ τελεσφόρον.

Strophe 2

[1001] [Χορός]: μάλα γέ τοι τὸ μεγάλας ὑγιείας
[1002] ἀκόρεστον τέρμα· νόσος γάρ
[1003] γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει.
[1005] καὶ πότμος εὐθυπορῶν
[1006] [Χορός:] [[Zeile Lost]]
[1007] ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἔρμα.
[1008] καὶ πρὸ μὲν τι χρημάτων
[1009] κτησίων ὄκνος βαλῶν
[1010] σφενδόνας ἀπ' εύμετρου,
[1011] οὐκ ἔδυ πρόπας δόμος
[1012] πημονάς γέμων ἄγαν,
[1013] οὐδ' ἐπόντισε σκάφος.
[1014] πολλά τοι δόσις ἐκ Διὸς ἀμφιλαφής
[1015] τε καὶ ἔξ ἀλόκων ἐπετειῶν
[1016] νῆστιν ὕλεσεν νόσον.

Antistrophe 2

[1017] [Χορός]: τὸ δ' ἐπὶ γᾶν πεσὸν ἅπαξ θανάσιμον
[1020] πρόπαρ ἀνδρὸς μέλαν αἷμα τίς ἀν
[1021] πάλιν ἀγκαλέσαιτ' ἐπαείδων;
[1022] οὐδὲ τὸν ὄρθιδαῃ
[1023] τῶν φθιμένων ἀνάγειν
[1024] Ζεὺς ἀπέπαυσεν ἐπ' εὐλαβείᾳ;
[1025] εἰ δὲ μὴ τεταγμένα
[1026] μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
[1027] εἴργε μὴ πλέον φέρειν,
[1028] προφθάσασα καρδία
[1029] γλῶσσαν ἀν τάδ' ἔξεχει.
[1030] νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμει
[1031] θυμαλγής τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομένη||α
[1032] ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσειν
[1033] ζωπυρουμένας φρενός.

Episode

[1035] [Κλυταιμήστρα]: εἴσω κομίζου καὶ σύ, Κασάνδραν λέγω,
[1036] ἐπεί σ' ἔθηκε Ζεὺς ἀμηνίτως δόμοις
[1037] κοινωνὸν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μέτα
[1038] δούλων σταθεῖσαν κτησίου βωμοῦ πέλας·
[1039] ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μηδ' ὑπερφρόνει.
[1040] καὶ παῖδα γάρ τοι φασιν Ἀλκμήνης ποτὲ
[1041] πραθέντα τλῆναι δουλίας μάζης τυχεῖν.
[1042] εἰ δ' οὖν ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
[1043] ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις.

- [1044] οὶ δ' οὕποτ' ἐλπίσαντες ἡμησαν καλῶς,
 [1045] ὥμοι τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάθμην.
 [1046] ἔχεις παρ' ἡμῶν οἴά περ νομίζεται.
- [1047] [Χορός]: σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
 [1048] ἐντός δ' ἀν οὖσα μορσίμων ἀγρευμάτων
 [1049] πείθοι' ἄν, εἰ πείθοι· ἀπειθοίης δ' ἵσως.
- [1050] [Κλυταμήστρα]: ἀλλ' εἴπερ ἐστι μὴ χελιδόνος δίκην
 [1051] ἀγνῶτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη,
 [1052] ἔσω φρενῶν λέγουσα πείθω νιν λόγῳ.
- [1053] [Χορός]: ἔπου. τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει.
 [1054] πιθοῦ λιποῦσα τόνδ' ἀμαξήρῃ θρόνον.
- [1055] [Κλυταμήστρα]: οὔτοι θυραία τῇδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα
 [1056] τρίβειν· τὰ μὲν γὰρ ἐστίας μεσομφάλου
 [1057] ἐστηκεν ἡδη μῆλα πρὸς σφαγὰς πάρος,
 [1058] ὃς οὕποτ' ἐλπίσασι τήνδ' ἔξειν χάριν.
 [1059] σὺ δ' εἴ τι δράσεις τῶνδες, μὴ σχολὴν τίθει.
 [1060] εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχῃ λόγον,
 [1061] σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνω χερί.
- [1062] [Χορός]: ἐρμηνέως ἔοικεν ἡ ξένη τοροῦ
 [1063] δεῖσθαι· τρόπος δὲ θηρὸς ὡς νεαίρετου.
- [1064] [Κλυταμήστρα]: ἦ μαίνεταί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
 [1065] ἥτις λιποῦσα μὲν πόλιν νεαίρετον
 [1066] ἥκει, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
 [1067] πρὶν αἱματηρὸν ἔξαφρίζεσθαι μένος.
 [1068] οὐ μὴν πλέω ρίψασ' ἀτιμασθήσομαι.
- [1069] [Χορός]: ἐγὼ δ', ἐποικτίρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.
 [1070] Ἱθ', ὢ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσασ' ὅχον,
 [1071] εἴκουσ' ἀνάγκη τῇδε καίνισον ζυγόν.

Chor

Strophe 1

- [1072] [Κασάνδρα]: ὁτοτοτοὶ πόποι δᾶ.
 [1073] Ὄπολλον Ὄπολλον.
 [1074] [Χορός]: τί ταῦτ' ἀνωτότυξας ἀμφὶ Λοξίου;
 [1075] οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε θρηνητοῦ τυχεῖν.

Antistrophe 1

- [1076] [Κασάνδρα]: ὁτοτοτοὶ πόποι δᾶ.
 [1077] Ὄπολλον Ὄπολλον.
 [1078] [Χορός]: ἡ δ' αὖτε δυσφημοῦσα τὸν Θεὸν καλεῖ
 [1079] οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γύοις παραστατεῖν.

Strophe 2

- [1080] [Κασάνδρα]: Ἀπολλον Ἀπολλον
 [1081] ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.
 [1082] ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον.
 [1083] [Χορός]: χρίσειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.
 [1084] μένει τὸ θεῖον δουλίᾳ περ ἐν φρενί.

Antistrophe 2

- [1085] [Κασάνδρα]: Ἀπολλον Ἀπολλον
[1086]   ἀγυιᾶτ', ἀπόλλων ἐμός.
[1087]   ἄ ποι ποτ' ἡγαγές με; πρὸς ποίαν στέγην;
[1088] [Χορός]: πρὸς τὴν Ἀτρειδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἔννοεῖς,
[1089]   έγὼ λέγω σοι· καὶ τάδ' οὐκ ἔρεις ψύθη.

Strophe 3

- [1090] [Κασάνδρα]: μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ συνίστορα
[1091]   αύτόφονα κακὰ καρατόμα,
[1092]   ἀνδροσφαγεῖον καὶ πεδορραντήριον.
[1093] [Χορός]: ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην
[1094]   εἶναι, ματεύει δ' ὅν ἀνευρήσει φόνον.

Antistrophe 3

- [1095] [Κασάνδρα]: μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι·
[1096]   κλαιόμενα τάδε βρέφη σφαγάς,
[1097]   όπτας τε σάρκας πρὸς πατρὸς βεβρωμένας.
[1098] [Χορός]: τὸ μὲν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι
[1099]   ῆμεν· προφήτας δ' οὕτινας ματεύομεν.

Strophe 4

- [1100] [Κασάνδρα]: ίὼ πόποι, τί ποτε μήδεται;
[1101]   τί τόδε νέον ἄχος μέγα
[1102]   μέγ' ἐν δόμοισι τοῖσδε μήδεται κακὸν
[1103]   ἄφερτον φίλοισιν, δυσίατον; ἀλκὰ δ'
[1104]   έκὰς ἀποστατεῖ.
[1105] [Χορός]: τούτων ἄιδρίς είμι τῶν μαντευμάτων.
[1106]   ἔκεινα δ' ἔγνων· πᾶσα γὰρ πόλις βοᾷ.

Antistrophe 4

- [1107] [Κασάνδρα]: ίὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς,
[1108]   τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν
[1109]   λουτροῖσι φαιδρύνασσα— πῶς φράσω τέλος;
[1110]   τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεὶρ ἐκ
[1111]   χερὸς ὀρέγματα.
[1112] [Χορός]: οὕπω ξυνῆκα· νῦν γὰρ ἐξ αἰνιγμάτων
[1113]   ἐπαργέμοισι θεσφάτοις ἀμηχανῶ.

Strophe 5

- [1114] [Κασάνδρα]: οὐδὲ, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται;
[1115]   ἢ δίκτυόν τί γ' Ἄιδου;
[1116]   ἀλλ' ἄρκυς ἡ ξύνευνος, ἡ ξυναϊτία
[1117]   φόνου. στάσις δ' ἀκόρετος γένει
[1118]   κατολούξατω θύματος λευσίμου.
[1119] [Χορός]: ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλῃ
[1120]   ἐπορθιάζειν; οὐ με φαιδρύνει λόγος.
[1121]   ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς

[1122] σταγών, ἄτε καιρία πτώσιμος
[1123] ξυνανύτει βίου δύντος αύγαις·
[1124] ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

Antistrophe 5

[1125] [Κασάνδρα]: Ἄ Ἄ, ίδοὺ ίδού· ἄπεχε τῆς βοὸς
[1126] τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισι
[1127] μελαγκέρω λαβοῦσα μηχανήματι
[1128] τύπτει· πίτνει δ' ἐν ἐνύδρῳ τεύχει.
[1129] δολοφόνου λέβητος τύχαν σοι λέγω.
[1130] [Χορός]: οὐ κομπάσαιμ' ἀν θεσφάτων γυνώμων ἄκρος
[1131] εἴναι, κακῷ δέ τω προσεικάζω τάδε.
[1132] ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀγαθὰ φάτις
[1133] βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
[1134] πολυεπεῖς τέχναι θεσπιαδὸν
[1135] φόβον φέρουσιν μαθεῖν.

Strophe 6

[1136] [Κασάνδρα]: ίὼ ίὼ ταλαιίνας κακόποτμοι τύχαι·
[1137] τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχύδαν.
[1138] ποὶ δή με δεῦρο τὴν τάλαιναν ἡγαγες;
[1139] οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυνθανουμένην. τί γάρ;
[1140] [Χορός]: φρενομανῆς τις εἴ θεοφόρητος, ἀμφὶ¹
[1141] δ' αὐτᾶς θροεῖς
[1142] νόμον ἄνομον, οἵα τις ξουθὰ
[1143] ἀκόρετος βοᾶς, φεῦ, ταλαιίναις φρεσίν
[1144] Ἰτυν Ἰτυν στένουσ' ἀμφιθαλῆ κακοῖς
[1145] ἀηδῶν βίον.

Antistrophe 6

[1146] [Κασάνδρα]: ίὼ ίὼ λιγείας μόρον ἀηδόνος·
[1147] περέβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
[1148] θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·
[1149] ἐμοὶ δὲ μίμνει σχισμὸς ἀμφήκει δορί.
[1150] [Χορός]: πόθεν ἐπισσύτους θεοφόρους τ' ἔχεις
[1151] ματαίους δύας,
[1152] τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγῆ
[1153] μελοτυπεῖς όμοῦ τ' ὁρθίοις ἐν νόμοις;
[1154] πόθεν ὅρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
[1155] κακορρήμονας;

Strophe 7

[1156] [Κασάνδρα]: ίὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὄλέθριοι φίλων.
[1157] ίὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν.
[1158] τότε μὲν ἀμφὶ σὰς ἀϊόνας τάλαιν'
[1159] ἡνυτόμαν τροφαῖς·
[1160] νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κάχερουσίους
[1161] ὅχθας ἔοικα θεσπιαδήσειν τάχα.
[1162] [Χορός]: τί τόδε τορὸν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
[1163] νεόγονος ἀν ἀίων μάθοι.

[1164] πέπληγμαὶ δ' ὑπαὶ δάκει φοινίῳ
[1165] δυσαλγεῖ τύχᾳ μινυρὰ κακὰ θρεομένας,
[1166] θραύματ' ἐμοὶ κλύειν.

Antistrophe 7

[1167] [Κασάνδρα]: ίὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὄλομένας τὸ πᾶν.

[1168] ίὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς
[1169] πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἄκος δ'
[1170] οὐδὲν ἐπήρκεσαν

[1171] τὸ μὴ πόλιν μὲν ὕσπερ οὖν ἔχει παθεῖν.
[1172] ἐγὼ δὲ θερμόνους τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ.

[1173] [Χορός]: ἐπόμενα προτέροισι τάδ' ἐφημίσω.

[1174] καὶ τίς σε κακοφρονῶν τίθῃσι
[1175] δαιμῶν ὑπερβαρῆς ἐμπίτνων
[1176] μελίζειν πάθη γοερὰ θανατοφόρα.
[1177] τέρμα δ' ἀμηχανῶ.

Episode

[1178] [Κασάνδρα]: καὶ μὴν ὁ χρησμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
[1179] ἔσται δεδορκῶς νεογάμου νύμφης δίκην·
[1180] λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολὰς
[1181] πνέων ἐσάξειν, ὕστε κύματος δίκην
[1182] κλύζειν πρὸς αύγας τοῦδε πήματος πολὺ^ν
[1183] μεῖζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
[1184] καὶ μαρτυρεῖτε συνδρόμως ἵχνος κακῶν
[1185] ψινηλατούσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
[1186] τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὕποτ' ἐκλείπει χορὸς
[1187] ξύμφθογγος οὐκ εὔφωνος· οὐ γὰρ εὖ λέγει.
[1188] καὶ μὴν πεπωκώς γ', ὡς θρασύνεσθαι πλέον,
[1189] βρότειον αἴμα κῶμος ἐν δόμοις μένει,
[1190] δύσπεμπτος ἔξω, συγγόνων Ἔρινύων.
[1191] ὑμνοῦσι δ' ὕμνον δώμασιν προσήμεναι
[1192] πρώταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
[1193] εύνὰς ἀδελφοῦ τῷ πατοῦντι δυσμενεῖς.
[1194] ἥμαρτον, ἡ θηρῶ τι τοξότης τις ὡς;
[1195] ἡ ψευδόμαντίς είμι θυροκόπος φλέδων;
[1196] ἐκμαρτύρησον προυμόσας τό μ' ειδέναι
[1197] λόγω παλαιὰς τῶνδ' ἀμαρτίας δόμων.
[1198] [Χορός]: καὶ πῶς ἀν ὅρκος, πῆγμα γενναίως παγέν,
[1199] παιώνιον γένοιτο; θαυμάζω δέ σου,
[1200] πόντου πέραν τραφεῖσαν ἀλλόθρουν πόλιν
[1201] κυρεῖν λέγουσαν, ὕσπερ εἰ παρεστάτεις.
[1202] [Κασάνδρα]: μάντις μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει.
[1203] προτοῦ μὲν αἰδῶς ἦν ἐμοὶ λέγειν τάδε.
[1204] [Χορός]: μῶν καὶ θεός περ ἴμέρω πεπληγμένος;
[1205] ἀβρύνεται γὰρ πᾶς τις εὖ πράσσων πλέον.
[1206] [Κασάνδρα]: ἀλλ' ἦν παλαιστὴς κάρτ' ἐμοὶ πνέων χάριν.
[1207] [Χορός]: ἡ καὶ τέκνων εἰς ἔργον ἥλθετον νόμῳ;
[1208] [Κασάνδρα]: ξυναινέσσασα Λοξίαν ἐψευσάμην.
[1209] [Χορός]: ἤδη τέχναισιν ἐνθέοις ἡρημένη;

- [1210] [Κασάνδρα]: **ήδη πολίταις πάντ' έθέσπιζον πάθη.**
[1211] [Χορός]: **πῶς δῆτ' ἄνατος ἥσθα Λοξίου κότω;**
[1212] [Κασάνδρα]: **ἔπειθον ούδεν' ούδεν, ώς τάδ' ἡμπλακον.**
[1213] [Χορός]: **ήμιν γε μὲν δὴ πιστὰ θεσπίζειν δοκεῖς.**
[1214] [Κασάνδρα]: **ἰοὺ ιού, ὦ ὠ κακά.**
[1215]   **ύπ' αὖ με δεινὸς ὄρθομαντείας πόνος**
[1216]   **στροβεῖ ταράσσων φροιμίοις δυσφροιμίοις.**
[1217]   **όράτε τούσδε τοὺς δόμοις ἐφημένους**
[1218]   **νέους, ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν;**
[1219]   **παῖδες θανόντες ὠσπερεὶ πρὸς τῶν φίλων,**
[1220]   **χεῖρας κρεῶν πλήθοντες οἰκείας βορᾶς,**
[1221]   **σὺν ἐντέροις τε σπλάγχν', ἐποίκτιστον γέμος,**
[1222]   **πρέπουσ' ἔχοντες, ὅν πατὴρ ἐγεύσατο.**
[1223]   **ἐκ τῶνδε ποινὰς φημὶ βουλεύειν τινὰ**
[1224]   **λέοντ' ἄναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον**
[1225]   **οίκουρόν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότη**
[1226]   **ἐμῷ φέρειν γάρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν·**
[1227]   **νεῶν τ' ἄπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης**
[1228]   **οὐκ οἶδεν οἴα γλῶσσα μισητῆς κυνὸς**
[1229]   **λείξασα κάκτείνασα φαιδρὸν οὓς, δίκην**
[1230]   **Ἄτης λαθραίου, τεύξεται κακῇ τύχῃ.**
[1231]   **τοιάδε τόλμα· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς**
[1232]   **ἔστιν. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος**
[1233]   **τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ή σκύλλαν τινὰ**
[1234]   **οίκοῦσαν ἐν πέτραισι, ναυτίλων βλάβην,**
[1235]   **θύουσαν Ἀιδου μητέρ' ἄσπονδόν τ' Ἀρη**
[1236]   **φίλοις πνέουσαν; ὡς δ' ἐπωλολύξατο**
[1237]   **ἡ παντότολμος, ὠσπερ ἐν μάχης τροπῇ,**
[1238]   **δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστίμῳ σωτηρίᾳ.**
[1239]   **καὶ τῶνδ' ὄμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;**
[1240]   **τὸ μέλλον ἥξει. καὶ σύ μ' ἐν τάχει παρὼν**
[1241]   **ἄγαν γ' ἀληθόμαντιν οἰκτίρας ἐρεῖς.**
[1242] [Χορός]: **τὴν μὲν Θυέστου δαῖτα παιδείων κρεῶν**
[1243]   **ξυνῆκα καὶ πέφρικα, καὶ φόβος μ' ἔχει**
[1244]   **κλύοντ' ἀληθῶς οὐδὲν ἔξηκασμένα.**
[1245]   **τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω.**
[1246] [Κασάνδρα]: **Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον.**
[1247] [Χορός]: **εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα.**
[1248] [Κασάνδρα]: **ἄλλ' οὕτι παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.**
[1249] [Χορός]: **οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'. ἀλλὰ μὴ γένοιτο πως.**
[1250] [Κασάνδρα]: **σὺ μὲν κατεύχῃ, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλει.**
[1251] [Χορός]: **τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄγος πορσύνεται;**
[1252] [Κασάνδρα]: **ἥ κάρτα τῷ παρεκόπης χρησμῶν ἐμῶν**
[1253] [Χορός]: **τοῦ γὰρ τελοῦντος οὐ ξυνῆκα μηχανήν.**
[1254] [Κασάνδρα]: **καὶ μὴν ἄγαν γ' Ἑλλην' ἐπίσταμαι φάτιν.**
[1255] [Χορός]: **καὶ γὰρ τὰ πυθόκραντα δυσμαθῆ δ' ὄμως.**
[1256] [Κασάνδρα]: **παπαῖ, οἵον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.**
[1257]   **ότοτοῖ, Λύκει' Ἀπολλον, οἱ ἐγὼ ἐγώ.**
[1258]   **αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμώμενη**
[1259]   **λύκω, λέοντος εύγενοῦς ἀπουσίᾳ,**
[1260]   **κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ώς δὲ φάρμακον**
[1261]   **τεύχουσα κάμοιν μισθὸν ἐνθήσειν κότω**

[1262]   ἐπεύχεται, θήγουσα φωτὶ φάσγανον
[1263]   ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτείσασθαι φόνον.
[1264]   τί δῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
[1265]   καὶ σκῆπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρη στέφη;
[1266]   σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
[1267]   οἴτ' ἔς φθόρον· πεσόντα γ' ὕδ' ἀμείβομαι.
[1268]   ἄλλην τιν' ἄτης ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
[1269]   ίδοὺ δ' Απόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
[1270]   χρηστηρίαν ἐσθῆτ', ἐποπτεύσας δέ με
[1271]   κάν τοισδε κόσμοις καταγελωμένην μέγα
[1272]   φίλων ὑπ' ἔχθρῶν οὐ διχορρόπως, μάτην—
[1273]   καλουμένη δὲ φοιτὰς ὡς ἀγύρτρια
[1274]   πτωχὸς τάλαινα λιμοθυὴς ἡνεσχόμην—
[1275]   καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράξας ἐμὲ
[1276]   ἀπήγαγ' ἔς τοιάσδε θαυμασίμους τύχας.
[1277]   βωμοῦ πατρώου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει,
[1278]   Θερμῷ κοπείσης φοινίῳ προσφάγματι.
[1279]   οὐ μὴν ἄτιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήξομεν.
[1280]   ἥξει γὰρ ἡμῶν ἄλλος αὖ τιμάορος,
[1281]   μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
[1282]   φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
[1283]   κάτεισιν, ἄτας τάσδε θριγκώσων φίλοις·
[1284]   ὅμωμοται γὰρ ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας,
[1285]   ἄξειν νιν ὑπτίασμα κειμένου πατρός.
[1286]   τί δῆτ' ἐγὼ κάτοικτος ὕδ' ἀναστένω;
[1287]   ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἴδον Ιλίου πόλιν
[1288]   πράξασαν ὡς ἔπραξεν, οἱ δ' εἶλον πόλιν
[1289]   οὕτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει,
[1290]   ιοῦσα πράξω τλήσομαι τὸ κατθανεῖν.
[1291]   'Αιδού πύλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσεννέπω·
[1292]   ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
[1293]   ὡς ἀσφάδαστος, αἰμάτων εὔθυησίμων
[1294]   ἀπορρυέντων, ὅμμα συμβάλω τόδε.
[1295] [Χορός]: ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφὴ
[1296]   γύναι, μακρὰν ἔτεινας. εἰ δ' ἐτητύμως
[1297]   μόρον τὸν αὐτῆς οἰσθα, πῶς θεηλάτου
[1298]   βιὸς δίκην πρὸς βωμὸν εύτόλμως πατεῖς;
[1299] [Κασάνδρα]: οὐκ ἔστ' ἄλυξις, οὕ, ξένοι, χρόνον πλέω.
[1300] [Χορός]: ο δ' ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται,
[1301] [Κασάνδρα]: ἡκει τόδ' ἡμαρ· σμικρὰ κερδανῶ φυγῆ.
[1302] [Χορός]: ἀλλ' ἵσθι τλήμαν οὗσ' ἀπ' εύτόλμου φρενός.
[1303] [Κασάνδρα]: οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εύδαιμόνων.
[1304] [Χορός]: ἀλλ' εύκλεῶς τοι κατθανεῖν χάρις βροτῷ.
[1305] [Κασάνδρα]: ίώ πάτερ σοῦ σῶν τε γενναίων τέκνων.
[1306] [Χορός]: τί δ' ἔστι χρῆμα; τίς σ' ἀποστρέψει φόβος;
[1307] [Κασάνδρα]: φεῦ φεῦ.
[1308] [Χορός]: τί τοῦτ' ἔφευξας; εἴ τι μὴ φρενῶν στύγος.
[1309] [Κασάνδρα]: φόνον δόμοι πνέουσιν αἰματοσταγῇ,
[1310] [Χορός]: καὶ πῶς; τόδ' ὅζει θυμάτων ἐφεστίων.
[1311] [Κασάνδρα]: δόμοιος ἀτμὸς ὠσπερ ἐκ τάφου πρέπει,
[1312] [Χορός]: οὐ Σύριον ἀγλάισμα δώμασιν λέγεις.
[1313] [Κασάνδρα]: ἀλλ' εἴμι κάν δόμοισι κωκύσουσ' ἐμὴν

- [1314] Ἀγαμέμνονός τε μοῖραν. ἀρκείτω βίος.
 [1315] ίὼ ξένοι,
 [1316] οὕτοι δυσοίζω θάμνον ώς ὅρνις φόβω
 [1317] ἄλλως· θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
 [1318] ὅταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνη,
 [1319] ἀνήρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
 [1320] ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ώς θανουμένη.
 [1321] [Χορός]: ὡς τλῆμον, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου.
 [1322] [Κασάνδρα]: ἄπαξ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν οὐ θρήνον θέλω
 [1323] ἐμὸν τὸν αὐτῆς. ήλιώ δ' ἐπεύχομαι
 [1324] πρὸς ὕστατον φῶς τοῖς ἐμοῖς τιμαρόοις
 [1325] ἔχθροῖς φυνεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίνειν ὁμοῦ,
 [1326] δούλης θανούσης, εὔμαροῦς χειρώματος.
 [1327] ίὼ βρότεια πράγματ'. εύτυχοῦντα μὲν
 [1328] σκιά τις ἀν τρέψειν· εἰ δὲ δυστυχῆ,
 [1329] βολαῖς ὑγρώσσων σπόγγος ὠλεσεν γραφήν.
 [1330] καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ.

Anapäste

- [1331] [Χορός]: τὸ μὲν εῦ πράσσειν ἀκόρεστον ἔψυ
 [1332] πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'
 [1333] οὕτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων,
 [1334] μηκέτ' ἐσέλθης, τάδε φωνῶν.
 [1335] καὶ τῷδε πόλιν μὲν ἐλεῖν ἔδοσαν
 [1336] μάκαρες Πριάμου·
 [1337] θεοτίμητος δ' οἴκαδ' ίκάνει.
 [1338] νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτείση
 [1339] καὶ τοῖσι θανούσι θανῶν ἄλλων
 [1340] ποινὰς θανάτων ἐπικράνη,
 [1341] τίς ἀν ἔξεύξαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
 [1342] δαίμονι φῦναι τάδ' ἀκούων;
 [1343] [Ἀγαμέμνων]: ὕμοι, πέπληγματι καιρίσαν πληγὴν ἔσω.
 [1344] [Χορός]: σίγα· τίς πληγὴν ἀυτεῖ καιρίως ούτασμένος;
 [1345] [Ἀγαμέμνων]: ὕμοι μάλ' αὐθις, δευτέραν πεπληγμένος.
 [1346] [Χορός]: τούργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν.
 [1347] ἀλλὰ κοινωσώμεθ' ἦν πως ἀσφαλῆ βουλεύματα.
 [1348] —ἔγω μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
 [1349] πρὸς δῶμα δεῦρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν. —
 [1350] —ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιστά γ' ἐμπεσεῖν δοκεῖ
 [1351] καὶ πρᾶγμ' ἐλέγχειν σὺν νεορρύτῳ ξίφει. —
 [1352] —κάγω τοιούτου γνώματος κοινωνὸς ὧν
 [1353] ψηφίζομαι τι δρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἀκμή. —
 [1354] —όρāν πάρεστι· φροιμιάζονται γὰρ ώς
 [1355] τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει. —
 [1356] —χρονίζομεν γάρ. οἱ δὲ τῆς μελλοῦς κλέος
 [1357] πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερί. —
 [1358] —οὐκ οἶδα βουλῆς ἡστινος τυχῶν λέγω.
 [1359] τοῦ δρῶντός ἔστι καὶ τὸ βουλεῦσαι πέρι. —
 [1360] —κάγω τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ δυσμηχανῶ
 [1361] λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάναι πάλιν. —
 [1362] —ῆ καὶ βίον τείνοντες ὕδη ὑπείξομεν

[1363] δόμων καταισχυντῆρσι τοῖσδ' ἡγουμένοις; —
[1364] —ἄλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἄλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
[1365] πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. —
[1366] —ἡ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐξ οἰμωγμάτων
[1367] μαντευσόμεσθα τάνδρὸς ὡς ὀλωλότος; —
[1368] —σάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε θυμοῦσθαι πέρι·
[1369] τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ σάφ' εἰδέναι δίχα. —
[1370] —ταύτην ἐπαινεῖν πάντοθεν πληθύνομαι,
[1371] τραυῶς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὅπως.
[1372] [Κλυταιμήστρα]: πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
[1373] τάναντί' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
[1374] πῶς γάρ τις ἔχθροις ἔχθρᾳ πορσύνων, φίλοις
[1375] δοκοῦσιν εἶναι, πημονῆς ἀρκύστατ' ἀν
[1376] φράξειεν, ὕψος κρείσσον ἐκπηδήματος;
[1377] ἐμοὶ δ' ἀγὼν ὅδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλαι
[1378] νείκης παλαιᾶς ἥλθε, σὺν χρόνῳ γε μήν·
[1379] ἔστηκα δ' ἔνθ' ἐπαισ' ἐπ' ἐξειργασμένοις.
[1380] οὕτω δ' ἐπραξα, καὶ τάδ' οὐκ ἀρνήσομαι·
[1381] ως μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύνεσθαι μόρου,
[1382] ἀπειρον ἀμφίβληστρον, ὕσπερ ἰχθύων,
[1383] περιστιχίζω, πλοῦτον εἴματος κακόν.
[1384] παίω δέ νιν δίς· κάν δυοῖν οἰμωγμάτοιν
[1385] μεθῆκεν αὐτοῦ κώλα· καὶ πεπτωκότι
[1386] τρίτην ἐπενδίδωμι, τοῦ κατὰ χθονὸς
[1387] Διὸς νεκρῶν σωτῆρος εὔκταιάν χάριν.
[1388] οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὄρμαίνει πεσῶν·
[1389] κάκψυσιῶν ὄξεῖαν αἴματος σφαγὴν
[1390] βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,
[1391] χαίρουσαν οὐδὲν ἥσσον ἢ διοσδότω
[1392] γάνει σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
[1393] ως ὦδ' ἔχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
[1394] χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπεύχομαι.
[1395] εἰ δ' ἦν πρεπόντων ὕστ' ἐπισπένδειν νεκρῷ,
[1396] τῷδ' ἀν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὕν.
[1397] τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ὅδε
[1398] πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολών.
[1399] [Χορός]: Θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ως θρασύστομος,
[1400] ἡτις τοιόνδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον.
[1401] [Κλυταιμήστρα]: πειρᾶσθέ μου γυναικὸς ως ἀφράσμονος·
[1402] ἐγὼ δ' ἀτρέστω καρδίᾳ πρὸς εἰδότας
[1403] λέγω· σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις
[1404] δόμοιον. οὗτός ἐστιν Ἀγαμέμνων, ἐμὸς
[1405] πόσις, νεκρὸς δέ, τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
[1406] ἔργον, δικαίας τέκτονος. τάδ' ὥδ' ἔχει.

Chor

Strophe 1

[1407] [Χορός]: τί κακόν, ὦ γύναι,
[1407b] χθονοτρεφὲς ἐδαυὸν ἢ ποτὸν
[1408] πασαμένα ρυτᾶς ἐξ ἀλὸς ὄρόμενον

[1409] τόδ' ἐπέθου θύος, δημοθρόους τ' ἀράς;
[1410] ἀπέδικες ἀπέταμες· ἀπόπολις δ' ἔσῃ
[1411] μῖσος ὅβριμον ἀστοῖς.
[1412] [Κλυταιμήστρα]: νῦν μὲν δικάζεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοὶ¹
[1413] καὶ μῖσος ἀστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἀράς,
[1414] οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῷδ' ἐναντίον φέρων·
[1415] δος οὐ προτιμῶν, ώσπερεὶ βοτοῦ μόρον,
[1416] μήλων φλεόντων εὔπόκοις νομεύμασιν,
[1417] ἔθυσεν αὐτοῦ παιδα, φιλτάτην ἐμοὶ²
[1418] ὡδῖν', ἐπαδὸν Θρηκίων ἀημάτων.
[1419] οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν σ' ἀνδρηλατεῖν,
[1420] μιασμάτων ἄποιν'; ἐπήκοος δ' ἐμῶν
[1421] ἔργων δικαστῆς τραχὺς εἰ. λέγω δέ σοι
[1422] τοιαῦτ' ἀπειλεῖν, ώς παρεσκευασμένης
[1423] ἐκ τῶν ὁμοίων χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
[1424] ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοῦμπαλιν κραίνῃ Θεός,
[1425] γνώσῃ διδαχθεὶς ὄψε γοῦν τὸ σωφρονεῖν.

Antistrophe 1

[1426] [Χορός]: μεγαλόμητις εἴ,
[1426b] περίφρονα δ' ἔλακες. ώσπερ οὖν
[1427] φονολιβεῖ τύχα φρήν ἐπιμαίνεται,
[1428] λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἴματος εὖ πρέπει·
[1429] ἀτίετον ἔτι σὲ χρὴ στερομέναν φίλων
[1430] τύμμα τύμματι τεῖσαι.

Episode

[1431] [Κλυταιμήστρα]: καὶ τήνδ' ἀκούεις ὀρκίων ἐμῶν θέμιν·
[1432] μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
[1433] Ἀτηνὸν Ἐρινύν θ', αἴσι τόνδ' ἐσφαξ' ἐγώ,
[1434] οὐ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπὶς ἐμπατεῖ,
[1435] ἔως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς
[1436] Αἴγισθος, ώς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί.
[1437] οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπὶς οὐ σμικρὰ θράσους.
[1438] κεῖται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
[1439] Χρυσηίδων μείλιγμα τῶν ὑπὸ Ιλίῳ·
[1440] ἥ τ' αἰχμάλωτος ἥδε καὶ τερασκόπος
[1441] καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος
[1442] πιστὴ ξύνευνος, ναυτίλων δὲ σελμάτων
[1443] ἰσοτριβής. ἄτιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην.
[1444] ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἥ δέ τοι κύκνου δίκην
[1445] τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόνον
[1446] κεῖται, φιλήτωρ τοῦδε· ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
[1447] εύνης παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

Chor

Strophe 1

[1448] [Χορός]: φεῦ, τίς ἀν ἐν τάχει, μὴ περιώδυνος,
[1449] μηδὲ δεμνιοτήρης,
[1450] μόλοι τὸν αἰεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν
[1451] Μοῖρ' ἀτέλευτον ὑπνον, δαμέντος
[1452] φύλακος εὔμενεστάτου καὶ
[1453] πολλὰ τλάντος γυναικὸς διαι·
[1454] πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφθισεν βίον.

Nachgesang 1

[1455] [Χορός]: ίὼ ίὼ παράνους Ἐλένα
[1456] μία τὰς πολλάς, τάς πάνυ πολλὰς
[1457] ψυχὰς ὀλέσασ' ὑπὸ Τροία.
[1458] νῦν δὲ τελέαν πολύμναστον ἐπιηνθίσω
[1460] δι' αἵμ' ἄνιπτον. ἢ τις ἦν τότ' ἐν δόμοις
[1461] ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

Anapäste

[1462] [Κλυταιμήστρα]: μηδὲν θαυάτου μοῖραν ἐπεύχου
[1463] τοῖσδε βαρυνθείς·
[1464] μηδ' εἰς Ἐλένην κότον ἐκτρέψης,
[1465] ώς ἀνδρολέτειρ', ώς μία πολλῶν
[1466] ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσασ'
[1467] ἀξύστατον ἄλγος ἐπραξεν.

Antistrophe 1

[1468] [Χορός]: δαῖμον, δις ἐμπίτνεις δώμασι καὶ διφυί||οισι
[1469] Τανταλίδαισιν,
[1470] κράτος τ' ισόψυχον ἐκ γυναικῶν
[1471] καρδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνεις.
[1472] ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν μοι
[1473] κόρακος ἔχθροῦ σταθεῖσ' ἐκνόμως
[1474] ὅμνον ὅμνεῖν ἐπεύχεται

..
..

Anapäste

[1475] [Κλυταιμήστρα]: νῦν δ' ὥρθωσας στόματος γνώμην,
[1476] τὸν τριπάχυντον
[1477] δαίμονα γέννης τῆσδε κικλήσκων.
[1478] ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἰματολοιχὸς
[1479] νείρᾳ τρέφεται, πρὶν καταλῆξαι
[1480] τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἵχωρ.

Strophe 2

- [1481] [Χορός]: ἦ μέγαν οίκονόμον
[1482] δαιμονα καὶ βαρύμηνιν αἰνεῖς,
[1483] φεῦ φεῦ, κακὸν αἴνον ἀτη||ρᾶς
[1484] τύχας ἀκορέστου·
[1485] ίὴ ιή, διὰλ Διὸς
[1486] παναιτίου πανεργέτα·
[1487] τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
[1488] τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἔστιν;

ephymn. 2

- [1489] [Χορός]: ίὼ ίὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
[1490] πῶς σε δακρύσω;
[1491] φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
[1492] κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
[1493] ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπινέων.
[1494] ὥμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
[1495] δολίω μόρω δαμεὶς δάμαρτος
[1496] ἐκ χερὸς ἀμφιτόμω βελέμνω.

Anapäste

- [1497] [Κλυταιμήστρα]: αύχεῖς εἶναι τόδε τούργον ἐμόν;
[1498] μηδ' ἐπιλεχθῆς
[1499] Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον.
[1500] φανταζόμενος δὲ γυναικὶ νεκροῦ
[1501] τοῦδ' ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ
[1502] Ἄτρέως χαλεποῦ θοινατῆρος
[1503] τόνδ' ἀπέτεισεν,
[1504] τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας.

Antistrophe 2

- [1505] [Χορός]: ώς μὲν ἀναίτιος εἴ
[1506] τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων;
[1507] πῶς πῶς; πατρόθεν δὲ συλλή||πτωρ
[1508] γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ.
[1509] βιάζεται δ' ὁμοσπόροις
[1510] ἐπιρροαῖσιν αἰμάτων
[1511] μέλας Ἄρης, σποι δίκαν προβαίνων
[1512] πάχνᾳ κουροβόρῳ παρέξει.

Nachgesang 2

- [1513] [Χορός]: ίὼ ίὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
[1514] πῶς σε δακρύσω;
[1515] φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἴπω;
[1516] κεῖσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῷδ'
[1517] ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπινέων.
[1518] ὥμοι μοι κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον
[1519] δολίω μόρω δαμεὶς δάμαρτος

[1520]

έκ χερὸς ἀμφιτόμω βελέμυῳ.

Anapäste

[1521] [Κλυταιμήστρα]: οὔτ' ἀνελεύθερον οἴμαι θάνατον

[1522] τῷδε γενέσθαι.

[1523] οὐδὲ γὰρ οὗτος δολίαν ἄτην

[1524] οἴκοισιν ἔθηκ’;

[1525] ἀλλ’ ἐμὸν ἐκ τοῦδ’ ἔρνος ἀερθέν.

[1526] τὴν πολυκλαύτην Ἰφιγενείαν,

[1527] ἄξια δράσας ἄξια πάσχων

[1528] μηδὲν ἐν Ἀιδου μεγαλαυχείτω,

[1529] ξιφοδηλήτω,

[1529b] θανάτῳ τείσας ἄπερ νῆρεν.

Strophe 3

[1530] [Χορός]: ἀμηχανῶ φροντίδος στερηθεὶς

[1531] εύπάλαμον μέριμναν

[1532] ὅπα τράπωμαι, πίτνοντος οἴκου.

[1533] δέδοικα δ' ὅμβρου κτύπον δομοσφαλῆ

[1534] τὸν αἰματηρόν· ψακᾶς δὲ λήγει.

[1535] δίκην δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει βλάβης

[1536] πρὸς ἄλλαις θηγάναισι μοῖρα.

ephymn 3

[1537] [Χορός]: ίὼ γᾶ γᾶ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω,

[1538] πρὶν τόνδ' ἐπιδεῖν ἀργυροτοίχου

[1540] δροίτης κατέχοντα χάμευναν.

[1541] τίς ὁ Θάψων νιν; τίς ὁ θρηνήσων;

[1542] ἦ σὺ τόδ' ἔρξαι τλήσῃ, κτείνασ'

[1543] ἀνδρα τὸν αὐτῆς ἀποκωκῦσαι

[1545] ψυχῇ τ' ἄχαριν χάριν ἀντ' ἔργων

[1546] μεγάλων ἀδίκως ἐπικρᾶναι;

[1547] τίς δ' ἐπιτύμβιον αἴνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ

[1548] σὺν δακρύοις ιάπτων

[1550] ἀληθείᾳ φρενῶν πονήσει;

Anapäste

[1551] [Κλυταιμήστρα]: οὐ σὲ προσήκει τὸ μέλημ' ἀλέγειν

[1552] τοῦτο· πρὸς ἡμῶν

[1553] κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν,

[1554] οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,

[1555] ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως

[1556] θυγάτηρ, ὡς χρή,

[1557] πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον

[1558] πόρθμευμ' ἀχέων

[1559] περὶ χεῖρε βαλοῦσα φιλήσει.

Antistrophe 3

[1560] [Χορός]: ὄνειδος ἥκει τόδ' ἀντ' ὄνείδους.
[1561] δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
[1562] φέρει φέροντ', ἐκτίνει δ' ὁ καίνων.
[1563] μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν θρόνῳ Διὸς
[1564] παθεῖν τὸν ἔρξαντα· θέσμιον γάρ.
[1565] τίς ἀν γονὰν ἀραῖον ἐκβάλοι δόμων;
[1566] κεκόλληται γένος πρὸς ἄτα.

Anapäste

[1567] [Κλυταιμήστρα]: ἐς τόνδ' ἐνέβης ξὺν ἀληθείᾳ
[1568] χρησμόν. ἐγὼ δ' οὖν
[1569] ἐθέλω δαίμονι τῷ Πλεισθενιδῶν
[1570] ὅρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν,
[1571] δύστλητά περ ὄνθ'. δὲ λοιπόν, ίόντ'
[1572] ἐκ τῶνδε δόμων ἄλλην γενεὰν
[1573] τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι.
[1574] κτεάνων τε μέρος
[1575a] βαιὸν ἔχούσῃ πᾶν ἀπόχρη μοι
[1575b] μανίας μελάθρων
[1576] ἀλληλοφόνους ἀφελούσῃ.

Episode

[1577] [Αἴγισθος]: ὦ φέγγος εὔφρον ἡμέρας δικηφόρου.
[1578] φαίνων ἀν ἥδη νῦν βροτῶν τιμαρόους
[1579] θεοὺς ἀνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχη,
[1580] ιδῶν ὑφαντοῖς ἐν πέπλοις, Ἔρινύων
[1581] τὸν ἄνδρα τόνδε κείμενον φίλως ἐμοί,
[1582] χερὸς πατρώφας ἐκτίνοντα μηχανάς.
[1583] Ἀτρεὺς γάρ ἄρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
[1584] πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ώς τορῶς φράσαι,
[1585] αὐτοῦ δὲ ἀδελφόν, ἀμφίλεκτος ὧν κράτει,
[1586] ἡνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ δόμων.
[1587] καὶ προστρόπαιος ἐστίας μολὼν πάλιν
[1588] τλήμων Θυέστης μοῖραν ηὔρετ' ἀσφαλῆ,
[1589] τὸ μὴ θανὼν πατρῶν αἰμάξαι πέδουν,
[1590] αὐτός· ξένια δὲ τοῦδε δύσθεος πατήρ
[1591] Ἀτρεύς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως, πατρὶ¹
[1592] τῷ μῷ, κρεουργὸν ἥμαρ εὐθύμως ἄγειν
[1593] δοκῶν, παρέσχε δαῖτα παιδείων κρεῶν.
[1594] τὰ μὲν ποδήρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
[1595] ἔθρυππ', ἀνωθεν
[1595a] [Αἴγισθος:] [[Zeile Lost]]
[1595b] ἀνδρακὰς καθήμενος.
[1596] ἄσημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοίᾳ λαβὼν
[1597] ἔσθει βορὰν ἄσωτον, ώς ὁρᾶς, γένει.
[1598] κάπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
[1599] ὤμωξεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγὴν ἔρων,
[1600] μόρον δὲ ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται,
[1601] λάκτισμα δείπνου ξυνδίκως τιθεὶς ἀρᾶ,

[1602] οὔτως ὀλέσθαι πᾶν τὸ Πλεισθένους γένος.
[1603] ἐκ τῶνδε σοι πεσόντα τόνδ' ίδειν πάρα.
[1604] κάγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ḥαφεύς.
[1605] τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ δυσαθλίῳ πατρὶ[·]
[1606] συνεξελαύνει τυθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοις·
[1607] τραφέντα δ' αὐθις ἡ δίκη κατήγαγεν.
[1608] καὶ τοῦδε τάνδρὸς ἡψάμην θυραῖος ὃν,
[1609] πᾶσαν συνάψας μηχανὴν δυσβουλίας.
[1610] οὕτω καλὸν δῆ καὶ τὸ κατθανεῖν ἔμοι,
[1611] ίδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἔρκεσιν.
[1612] [Χορός]: Αἴγισθ', ύβριζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω.
[1613] σὺ δ' ἄνδρα τόνδε φῆς ἐκὼν κατακτανεῖν,
[1614] μόνος δ' ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον·
[1615] οὐ φῆμ' ἀλύξειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
[1616] δημορριφεῖς, σάφ' ἵσθι, λευσίμους ἀράς.
[1617] [Αἴγισθος]: σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέρᾳ προσήμενος
[1618] κώπη, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός;
[1619] γνώσῃ γέρων ὃν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
[1620] τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
[1621] δεσμὸς δὲ καὶ τὸ γῆρας αἱ τε νήστιδες
[1622] δύαι διδάσκειν ἔξοχώταται φρευῶν
[1623] ιατρομάντεις. οὐχ ὄρας ὄρῶν τάδε;
[1624] πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ παίσας μογῆς.
[1625] [Χορός]: γύναι, σὺ τοὺς ἥκοντας ἐκ μάχης μένων
[1626] οἰκουρὸς εύνην ἀνδρὸς αἰσχύνων ἄμα
[1627] ἀνδρὶ στρατηγῷ τόνδ' ἐβούλευσας μόρον;
[1628] [Αἴγισθος]: καὶ ταῦτα τάπῃ κλαυμάτων ἀρχηγενῆ.
[1629] Ὄρφεϊ δὲ γλῶσσαν τὴν ἐναντίαν ἔχεις.
[1630] ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φθογγῆς χαρᾶ,
[1631] σὺ δ' ἔξορίνας νηπίοις ὑλάγμασιν
[1632] ἄξη· κρατηθεὶς δ' ἡμερώτερος φανῆ.
[1633] [Χορός]: ὡς δὴ σύ μοι τύραννος Ἀργείων ἔσῃ,
[1634] δὸς οὐκ, ἐπειδὴ τῷδ' ἐβούλευσας μόρον,
[1635] δρᾶσαι τόδ' ἔργον οὐκ ἔτλης αὐτοκτόνως.
[1636] [Αἴγισθος]: τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸς γυναικὸς ἦν σαφῶς·
[1637] ἐγὼ δ' ὅποπτος ἔχθρὸς ἡ παλαιγενῆς.
[1638] ἐκ τῶν δὲ τοῦδε χρημάτων πειράσομαι
[1639] ἄρχειν πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πειθάνορα
[1640] ζεύξω βαρείαις οὕτι μοι σειραφόρου
[1641] κριθῶντα πῶλον· ἀλλ' ὁ δυσφιλῆς σκότῳ
[1642] λιμὸς ξύνοικος μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.
[1643] [Χορός]: τί δὴ τὸν ἄνδρα τόνδ' ἀπὸ ψυχῆς κακῆς
[1644] οὐκ αὐτὸς ἡνάριζες, ἀλλά νιν γυνὴ
[1645] χώρας μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
[1646] ἔκτειν; Ὁρέστης ἄρα που βλέπει φάος,
[1647] ὅπως κατελθῶν δεῦρο πρευμενεῖ τύχῃ
[1648] ἀμφοῖν γένηται τοῖνδε παγκρατῆς φονεύς;

Schluss

[1649] [Αἴγισθος]: **άλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσῃ τάχα**

[1650] εἴα δή, φίλοι λοχῆται, τοῦργον οὐχ ἐκὰς τόδε.

[1651] [Χορός]: εἴα δή, **ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εύτρεπιζέτω.**

[1652] [Αἴγισθος]: **άλλὰ κάγὼ μὴν πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν.**

[1653] [Χορός]: **δεχομένοις λέγεις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα.**

[1654] [Κλυταιμήστρα]: **μηδαμῶς, ὡς φίλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά.**

[1655] **άλλὰ καὶ τάδ' ἔξαμῆσαι πολλά, δύστηνον θέρος.**

[1656] **πημονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἰματώμεθα.**

[1657] **στείχετ' αἰδοῖοι γέροντες πρὸς δόμους, πεπρωμένοις τούσδε**

[1658] **πρὶν παθεῖν εἰξαντες ὥρᾳ· χρῆν τάδ' ᾧς ἐπράξαμεν.**

[1659] **εἰ δέ τοι μόχθων γένοιτο τῶνδ' ἄλις, δεχοίμεθ' ἄν,**

[1660] **δαίμονος χηλῇ βαρείᾳ δυστυχῶς πεπληγμένοι.**

[1661] **ἄδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀξιοῖ μαθεῖν.**

[1662] [Αἴγισθος]: **άλλὰ τούσδ' ἐμοὶ ματαίνων γλῶσσαν ὄδ' ἀπανθίσαι**

[1663] **κάκβαλεῖν ἐπη τοιαῦτα δαίμονος πειρωμένους,**

[1664] **σώφρουος γυνώμης θ' ἀμαρτεῖν τὸν κρατοῦντά θ' ὑβρίσαι.**

[1665] [Χορός]: **οὐκ ἀν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν.**

[1666] [Αἴγισθος]: **άλλ' ἐγώ σ' ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις μέτειμ' ἔτι.**

[1667] [Χορός]: **οὔκ, ἔὰν δαίμων, Ὄρέστην δεῦρ' ἀπευθύνη μολεῖν.**

[1668] [Αἴγισθος]: **οἴδ' ἐγὼ φεύγοντας ἀνδρας ἐλπίδας σιτουμένους.**

[1669] [Χορός]: **πρᾶσσε, πιαίνου, μιαίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.**

[1670] [Αἴγισθος]: **ἴσθι μοι δώσων ἅποινα τῆσδε μωρίας χάριν.**

[1671] [Χορός]: **κόμπασον θαρσῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.**

[1672] [Κλυταιμήστρα]: **μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὄλαγμάτων· ἐγὼ**

[1673] **καὶ σὺ θήσομεν κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.**